

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma

Tapani Partanen
Metsähallitus, Lapin luontopalvelut
PL 8016, 96101 Rovaniemi
tapani.partanen@metsa.fi

Aki Kiiskinen
Metsähallitus, Lapin luontopalvelut
PL 8016, 96101 Rovaniemi
aki.kiiskinen@metsa.fi

Mika Laakkonen
Metsähallitus, Luontopalvelut, Ohjausyksiköt
PL 94, 01301 Vantaa
mika.laakkonen@metsa.fi

Käännös: Pimma Åhman.

Kansikuva: Pallasjärvi. © Metsähallitus.

© Metsähallitus 2010

ISSN 1796-2943
ISBN 978-952-446-810-7 (pdf)

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma

KUVAILELEHTI

JULKAISUJA	Metsähallitus	JULKAISUAIKA	17.8.2010
TOIMEKSIANTAJA	Metsähallitus	HYVÄKSYMISPÄIVÄMÄÄRÄ	19.5.2009
LUOTTAMUKSELLISUUS	Julkinen	DIAARINUMERO	2123/623/2009
SUOJELUALUEYTYYPPI/ SUOJELUOHJELMA	kansallispuisto, Natura 2000 -alue		
ALUEEN NIMI	Pallas–Yllästunturin kansallispuisto		
NATURA 2000-ALUEEN NIMI JA KOODI	Pallas–Ounastunturi FI1300101, Ylläs–Aakenus FI1300618		
ALUEYKSIKKÖ	Lapin luontopalvelut		
TEKIJÄ(T)	Petri Pulkkinen, Tapani Partanen, Aki Kiiskinen ja Mika Laakkonen		
JULKAISUN NIMI	Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma		
TIIVISTELMÄ	<p>Pallas–Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma hyväksyttiin 10.1.2008. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa kalavesiä ja niiden käyttöä käsitellään ainoastaan pääpiirteissään ja siinä edellytettiin oman ja erillisen kalastusta koskevan hoito- ja käyttösuunnitelman laatimista.</p> <p>Tässä kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitellään alueen merkittävimmät vesistöt ja kalakantojen nykytila. Lisäksi annetaan järvikohtaisia ohjeita kalastusjärjestelyistä, kalaston hoidosta ja kalasto- ja vesistöseurannasta. Kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma on laadittu kymmenvuotiskaudeksi 2009–2019.</p> <p>Kansallispuistossa kalastuksesta säädetään luonnonsuojelulain ja sen perusteella laaditun kansallispuiston perustamislain ja -asetuksen mukaan. Erityislakeina ne antavat reunaehdot kalastuslain ja -asetuksen soveltamiseen puistossa. Kaikki puistossa olevat vedet kuuluvat valtiolle ja kalastusoikeuksien käytöstä vastaa Metsähallitus. Kalastuslain 13 §:n mukaisesti vesialueen omistajan lisäksi erityisperusteisen kalastusoikeuden omistajat voivat käyttää oikeuttaan.</p> <p>Vesien ja kalakantojen turvaamiseksi kalastus ei ole sallittu Pallas–Yllästunturin kansallispuistossa Pallasjärven taimenen kutuvesissä, vesissä, joissa on luontainen purotaimenkanta, eikä vesissä, jotka ovat tunturinierän esiintymisalueita. Muissa vesissä kalastus järjestetään kalastus- ja luonnonsuojelulain mukaisesti.</p> <p>Tärkeimmät kalastusvedet ovat Pallasjärvi, Keimiöjärvi ja Aakenustunturin Pyhäjärvi, joiden kalastosta ja kalastuksesta oli aikaisempia seurantatietoja. Muiden vesien kalastotietojen täydentämiseksi suoritettiin keväällä ja kesällä 2008 koekalastuksia. Koekalastettuja vesiä oli yhteensä 19 kpl, joista 11:sta otettiin vesinäytteitä. Kalavesiluokittelun mukaan vesistä 13 on erinomaisia tai hyviä kalavesiä. Tyydyttäväksi luokiteltiin neljä järveä ja huonoksi yksi järvi.</p> <p>Pallasjärven taimesta tehtiin geneettinen selvitys, jonka mukaan Pallasjärven taimenkanta on eri kantaa kuin ympäröivissä vesissä ja erilaistuminen on siten huomioitava hoitotoimenpiteissä. Pallasjärven taimen luokitellaan uhanalaisuusluokkaan silmälläpidettävä, johon taimenen alkuperäiset kannat sisävesissä yleensä kuuluvat. Tämä oli huomioitu jo aikaisemmin asettamalla Pallasjärven kalastukseen rajoituksia. Geneettinen selvitys osoitti, että Pallasjärven taimenkannan monimuotoisuus on laaja. Tulokset osoittavat, että taimenkanta ei ole uhattuna ja että vesialueeseen kohdistuneet pyynti- ja kalastusrajoitukset ovat olleet oikein mitoitettuja.</p> <p>Kansallispuiston vesien tilaa seurataan suunnittelukaudella 2009–2019 Metsähallituksen, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ja Lapin ELY-keskuksen toimesta.</p>		
AVAINSANAT	Pallas–Yllästunturin kansallispuisto, vesistöt, kalat, kalastus, kalavesien tila, kalavesien hoito		
MUUT TIEDOT			
SARJAN NIMI JA NUMERO	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 86		
ISSN	1796-2943	ISBN (PDF)	978-952-446-810-7
SIVUMÄÄRÄ	40 s.	KIELI	suomi
KUSTANTAJA	Metsähallitus	PAINOPAIKKA	
JAKAJA	Metsähallitus, luontopalvelut	HINTA	

PRESENTATIONSBLAD

UTGIVARE	Forststyrelsen	UTGIVNINGSDATUM	17.8.2010
UPPDRAGSGIVARE	Forststyrelsen	DATUM FÖR GODKÄNNANDE	19.5.2009
SEKRETESSGRAD	Offentlig	DIARIENUMMER	2123/623/2009
TYP AV SKYDDSSOMRÅDE/ SKYDDSPROGRAM	nationalpark, Natura 2000-område		
OMRÅDETS NAMN	Pallas–Yllästunturi nationalpark		
NATURA 2000-OMRÅDETS NAMN OCH KOD	Pallas–Ounastunturi nationalpark FI1300101, Ylläs–Aakenus FI1300618		
REGIONAL ENHET	Lapplands naturtjänster		
FÖRFATTARE	Petri Pulkkinen, Tapani Partanen, Aki Kiiskinen och Mika Laakkonen		
PUBLIKATION	Skötsel och användningsplan för fiskevattnen i Pallas–Yllästunturi nationalpark		
SAMMANDRAG	<p>En skötsel- och användningsplan för Pallas–Yllästunturi nationalpark godkändes 10.1.2008. I skötsel- och användningsplanen behandlas dock fiskevattnen och deras användning endast i huvuddrag och i planen förutsätts att man utarbetar en skild skötsel- och användningsplan för parkens fiskevatten.</p> <p>I denna skötsel- och användningsplan för fiskevattnen presenteras de viktigaste vattensystemen på området och fiskbeståndens nuvarande tillstånd. Därtill ges för varje sjö anvisningar om organiseringen av fisket, skötseln av fiskbeståndet och uppföljningen av fiskbeståndet och vattensystemet. Skötsel- och användningsplanen för fiskevattnen har utarbetats för tioårsperioden 2009–2019.</p> <p>Om fiske i nationalparken regleras i naturvårdslagen samt i lagen och förordningen om inrättandet av nationalparken, vilka baserar sig på naturvårdslagen. Som speciallagar utstakar dessa ramarna för tillämpandet av lagen om fiske och förordningen om fiske i nationalparken. Alla vatten i parken tillhör staten och Forststyrelsen ansvarar för användningen av fiskerätterna. Enligt 13 § i lagen om fiske kan förutom vattenområdets ägare även innehavare av särskild fiskerätt använda sin rätt.</p> <p>För att trygga vattnen och fiskbestånden är det inte tillåtet i Pallas–Yllästunturi nationalpark att fiska i öringens lekvatten i Pallasjärvi, i vatten med ett naturligt bestånd av bäcköring samt i vatten som är rödingens förekomstplatser. I övriga vatten organiseras fisket enligt lagen om fiske samt naturvårdslagen.</p> <p>Pallasjärvi, Kemiöjärvi och Aakenustunturis Pyhäjärvi utgör de viktigaste fiskevattnen i parken. Det finns tidigare uppföljningsdata om fiskbestånden och fisket i dessa sjöar. För att komplettera uppgifterna från de övriga vattendragen genomfördes provfiske våren och sommaren 2008. Provfiske utfördes i 19 vattendrag, och i 11 av dessa togs även vattenprover. Enligt en fiskevattenklassificering är 13 av vattnen utmärkta eller goda fiskevatten. Fyra sjöar klassificerades som måttliga och en som dålig.</p> <p>Av öringen i Pallasjärvi gjordes en genetisk undersökning, enligt vilken öringbeståndet i Pallasjärvi inte är av samma stam som i de omgivande vattnen och att man därför bör ta i beaktande differentieringen i skötselåtgärderna. Pallasjärvis öring ingår i hotklassificeringen i hotkategorin missgynnad (NT), till vilken de ursprungliga stammarna av öring i insjövattnen i allmänhet räknas. Detta har redan tidigare tagits i beaktande genom att man infört begränsningar i fisket i Pallasjärvi. Den genetiska undersökningen visade att öringsbeståndets biodiversitet i Pallasjärvi är stor. Resultaten visar att öringstammen inte är hotad och att fångst- och fiskebegränsningarna i vattenområdet har varit dimensionerade på rätt sätt.</p> <p>Vattens status i nationalparken uppföljs under planeringsperioden 2009–2019 av Forststyrelsen, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och Lapplands ELY-central.</p>		
NYCKELORD	Pallas–Yllästunturi nationalpark, vattendrag, fiskar, fiske, fiskevattnens tillstånd, skötsel av fiskevatten		
ÖVRIGA UPPGIFTER			
SERIENS NAMN OCH NUMMER	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 86		
ISSN	1796-2943	ISBN (PDF)	978-952-446-810-7
SIDANTAL	40 s.	SPRÅK	finska
FÖRLAG	Forststyrelsen	TRYCKERI	
DISTRIBUTION	Forststyrelsen, naturtjänster	PRIS	

Sisällys

1 JOHDANTO.....	7
2 PALLAS–YLLÄSTUNTURIN KANSALLISPUISTO	8
2.1 Yleiskuvaus	8
2.2 Kalastus	8
2.2.1 Nykytila, kalastusoikeus ja lupakäytännöt	8
2.2.2 Kalastuslain eräitä merkittäviä reunaehtoja.....	10
2.2.3 Erityisperusteinen kalastusoikeus Pallas–Yllästunturin kansallispuistossa.....	11
2.2.4 Kalastukselta rauhoitetut vedet.....	12
3 KALASTO- JA VESISTÖSELVITYKSET	13
3.1 Koekalastukset ja näyteenotot	13
3.2 Vesistön kelpoisuus kalavedeksi	14
4 VESISTÖJEN NYKYTILA JA TOIMENPIDE-ESITYKSET KALASTON HOIDOSTA, KALASTUKSEN JÄRJESTÄMISESTÄ JA SEURANNASTA	15
4.1 Vesistöjen kelpoisuus kalavetenä	15
4.2 Pallasjärvi	15
4.3 Pyhäjärvi.....	19
4.4 Keimijärvi.....	20
4.5 Muut järvet	20
4.5.1 Mioletönjärvi	21
4.5.2 Linkujärvi	21
4.5.3 Riivinjärvet	21
4.5.4 Killinpoikainjärvet.....	22
4.5.5 Hanhijärvi	22
4.5.6 Rautujärvi (Pallasjärvi).....	23
4.5.7 Sarvijärvi	23
4.5.8 Palsijärvi	23
4.5.9 Ketomellan Hietajärvi.....	24
4.5.10 Joukhaisjärvi	24
4.5.11 Iso Raasikaltio	24
4.5.12 Kuoppajärvi	25
4.5.13 Ahvenjärvi	25
4.5.14 Rautujärvi (Ounastunturi).....	25
4.5.15 Onnasjärvet.....	25
4.5.16 Pahtajärvi	26
4.5.17 Saarijärvi.....	26
4.5.18 Hukkajärvi	26
4.5.19 Maanselkäjärvi.....	27
4.5.20 Kesänkijärvi.....	27
LÄHTEET	29
LIITTEET	
Liite 1 Pallas–Yllästunturin kansallispuiston eräiden järvien tärkeimmät kalalajit	31
Liite 2 Vuoden 2008 koekalastusten tulokset.....	32
Liite 3 Ketomellan Hietajärven, Sarvijärven ja Palsijärven siikojen kuntokerroinvertailu...37	
Liite 4 Pallasjoen ja Pallasjärven istutukset 1989–2006	38
Liite 5 Pallas–Yllästunturin kansallispuiston vesistöjen vedenlaatutiedot ja niiden kelpoisuus kalavetenä.....	39
Liite 6 Pallas–Yllästunturin kalavedet, kartta.....	40

1 Johdanto

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma hyväksyttiin 10.1.2008. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa puiston alueen kalastoa, kalastuksen järjestämistä ja kalavesien hoitoa käsitellään ainoastaan pääpiirteissään ja siinä edellytetään oman ja erillisen kalastusta koskevan hoito- ja käyttösuunnitelman laatimista (Metsähallitus 2008).

Tässä puiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitellään alueen merkittävimmät vesistöt sekä kalakantojen, kalastuksen ja kalavesien hoidon nykytila. Lisäksi tehdään järviakohtaisesti toimenpide-esityksiä kalastusjärjestelyistä, kalaston hoidosta ja kalasto- ja vesistöseurannoista. Kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma on laadittu kymmenvuotiskaudeksi 2009–2019 ja se on vahvistettu Luontopalvelujen johtoryhmässä 19.5.2009.

2 Pallas–Yllästunturin kansallispuisto

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston yleiskuvaus perustuu puiston hoito- ja käyttösuunnitelmaan (Metsähallitus 2008).

2.1 Yleiskuvaus

Pallas–Yllästunturin kansallispuistossa kohtaavat Peräpohjola, Metsä-Lappi ja Tunturi-Lappi. Puiston keskeinen ydin on lähes 100 km pitkä Ounasselänteen tunturiketju, joka ulottuu Ounastuntureilta Ylläkselle. Tunturijakso edustaa eroosiojäänteitä vanhoista vuorista, jotka olivat aikoinaan yli 2 000 metriä korkeita. Enontekiön Käsivarren suurtuntureiden jälkeen tällä alueella ovat Suomen suurimmat suhteelliset korkeuserot. Alava ympäristö sijaitsee 200–300 metriä merenpinnan yläpuolella ja tunturit kohoavat siitä 400–500 metriä ylemmäksi. Tunturit ovat pääosin loivia ja pyöreälakisia, ja lakia peittää yleensä tunturikoivuvyöhyke. Alue on monien eläin- ja kasvilajien levinneisyyden joko eteläisellä tai pohjoisella äärirajalla.

Puiston pohjoisosan muodostava Pallas–Ounastunturin alue on Lapin havumetsävyöhykkeen korkein tunturiselänte. Alueen pituus pohjois-eteläsuunnassa on noin 50 kilometriä ja siihen kuuluvat seuraavat tunturit: Ounas-, Ruoto-, Könkäsen-, Suas-, Pallas-, Lommol-, Sammal- ja Keimiötunturit. Näistä pinta-alaltaan suurin on Ounastunturien alue. Korkein laki, Taivaskero, sijaitsee Pallas-tuntureilla ja kohoaa 809 metrin korkeuteen.

Ylläs–Aakenustunturin aluetta hallitsevan tunturiselänteen eteläisin ja korkein laki on kansallispuiston ulkopuolelle jäävä Yllästunturi (718 m). Siitä pohjoiseen sijaitsevat Kesänki-, Lainio- ja Pyhätunturi sekä Äkäskero ja kansallispuiston kaakkoisosissa kaarevan muotoinen Aakenustunturi. Selvä vastakohta tuntureille ovat niiden ympärille levittäytyvät metsän peittämät vaara-alueet ja suot.

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston erityispiirteinä Suomen kansallispuistojen joukossa ovat sen laajat pohjoiset luonnontilaiset metsät ja suot yhdistettynä tunturiluontoon ja osittainen sijainti saamelaiden kotiseutualueella sekä vilkas matkailu- ja tutkimuskäyttö. Alueen luontoarvot nousevat entistä merkittävämmiksi, jos niitä tarkastellaan eurooppalaisesta näkökulmasta. Alue muodostaakin luonto-, kulttuuri- ja luontomatkailevoiltaan kansainvälisesti erittäin merkittävän kohteen.

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston vedet kuuluvat kahteen eri vesistöalueeseen eli Ounasjoen vesistöalueeseen ja Tornio-Muoniojoen vesistöalueeseen. Kalastuksellisesti vesistöt kuuluvat Ounasjoen kalastusalueeseen ja Enontekiön kalastusalueeseen. Vesiä kansallispuistossa on noin 2 700 hehtaaria, joka on 2,6 % koko puiston pinta-alasta.

2.2 Kalastus

2.2.1 Nykytila, kalastusoikeus ja lupakäytännöt

Pallas–Yllästunturin kansallispuisto sijaitsee pääosin korkealla vedenjakaja-alueella, jonka vedet ovat suurelta osin pieniä, karuja ja vähätuottoisia. Monilla niistä on kuitenkin huomattava luonnonsuojeluarvo harvinaisen eliölajiston tai omien kalakantojensa vuoksi. Kansallispuiston merkittävimpiä kalavesiä ovat Pallasjärvi, Keimiojärvi ja Aakenustunturin Pyhäjärvi. Kansallispuiston perustamissäännösten mukaan näissä vesissä on sallittu myös kalaston hoito.

Kansallispuistossa kalastuksesta säädetään luonnonsuojelulain ja sen perusteella laaditun kansallispuiston perustamislain ja -asetuksen mukaan. Erityislakeina ne antavat reunaehdot kalastuslain (16.4.1982/286) ja -asetuksen (30.12.1982/1116) soveltamiseen puistossa. Kalastuslain kokonaisuudistus käynnistyi 1.1.2009. Lainuudistus tuo kalastuslakiin- ja asetukseen todennäköisesti muutoksia, jotka koskevat luonnollisesti myös puistossa tapahtuvaa kalastusta. Tarvittaessa puiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelmaa tuleekin tarkistaa uudistusten jälkeen. Kaikki puistossa olevat vedet kuuluvat valtiolle ja kalastusoikeuksien käytöstä vastaa Metsähallitus. Hallinta perustuu nykyiseen voimassaolevaan kiinteistolainsäädäntöön. Kalastusoikeuden käyttö perustuu puiston perustamispäätöksiin, joissa on erityisesti mainittu niiden erityisperusteisten kalastusoikeuksien voimassa olosta, jotka perustuvat kalastuslakiin, lakiin Pallas–Yllästunturin kansallispuistosta (30.12.2004/1430), valtioneuvoston asetukseen Pallas–Yllästunturin kansallispuistosta (17.11.2005/912) ja luonnonsuojelulain (20.12.1996/1096) 15 §:n 3. kohtaan sekä edellä mainittujen säädösten asettamissa puitteissa kalastuslakiin ja -asetukseen. Myös kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa sekä järjestyssäännössä annetaan tarkentavia ohjeita kalastuksen järjestämiseksi. Nämä lait ja asetukset määrittävät sekä paikallisten että ulkopaikkakuntalaisten oikeudet kansallispuiston vesialueilla tapahtuvaan kalastukseen. Kalastuslain 13 §:n mukaisesti vesialueen omistajan lisäksi ylimuistoisen tai erityisperusteisen kalastusoikeuden omistajat voivat käyttää oikeuttaan.

Kansallispuiston alueella kalastusta voidaan harjoittaa taulukon 1 mukaisesti.

Taulukko 1. Kalastusluvut vesistöalueittain.

Järvi	Pyyntimuoto/lupa	Kenelle
Pallasjärvi	Verkkokalastus: Pallasjärven hoitokunnan kalastuslupa Viehekalastus: Pallasjärven hoitokunnan kalastuslupa tai läänikohtainen viehekalastuslupa Onkimiseen ja pilkkimiseen ei tarvitse lupaa	Lähiasukkaat Kaikki Kaikki
Pallasjärven pohjoisosa Riivinjärvet	Erytisperusteinen kalastusoikeus	Raattaman jakokunnan talot 1–5 (tn:o 16313) Alamuonion kylässä talot: 4–6, 8, 10–12, 14–19, 25, 32 ja Ylimuonion kylässä talot: 1–3, 5, 9–11
Kylmäsenjärvi, Pitkäjärvi, Ahvenjärvi, Kaivosjärvi, Ketomellan Hietajärvi, Iso Raasikaltio, Joukhaisjärvi, Kuoppajärvi	Metsähallituksen kalastuslupa (verkko-, kouku tai muu kalastuslupa) Onkimiseen ja pilkkimiseen ei tarvitse lupaa	Paikalliset luontaiselinkeinonharjoittajat Kaikki
Keimiöjärvi, Mieletonjärvi, Linkujärvi, Sarvijärvi, Ketomellan Hietajärvi, Joukhaisjärvi, Iso Raasikaltio, Kuoppajärvi, Ahvenjärvi, Kylmäsenjärvi, Pitkäjärvi, Kaivosjärvi, Allijärvi, Keräsjärvi	Metsähallituksen kalastuslupa (koko maan viehelupa) tai läänikohtainen viehelupa Onkimiseen ja pilkkimiseen ei tarvitse lupaa	Kaikki Kaikki
Pyhäjärvi	Metsähallituksen kalastuslupa (virkistyskalastus, lupa-alue nro 2525) Onkiminen ja pilkkiminen sekä viehekalastus läänikohtaisella luvalla on kielletty	Kaikki Kaikki
Kesänkijärvi	Metsähallituksen kalastuslupa (virkistyskalastus, lupa-alue nro 2510) Onkiminen ja pilkkiminen sekä viehekalastus läänikohtaisella luvalla on kielletty	Kaikki Kaikki

2.2.2 Kalastuslain eräitä merkittäviä reunaehtoja

Tässä luvussa luetellut kalastuslain (16.4.1982/286) kohdat luovat merkittävimmät reunaehdot puiston alueen kalastukseen:

1 §

Kalastusta harjoitettaessa on pyrittävä vesialueiden mahdollisimman suureen pysyvään tuottavuuteen. Erityisesti on pidettävä huolta siitä, että kalakantaa käytetään hyväksi järkiperaisesti ja ottaen huomioon kalataloudelliset näkökohdat, sekä huolehdittava kalakannan hoidosta ja lisäämisestä. Tällöin on vältettävä toimenpiteitä, jotka voivat vaikuttaa vahingollisesti tai haitallisesti luontoon tai sen tasapainoon.

8 §

Sen lisäksi, mitä 6 §:n 1 momentissa ja 7 §:n 1 momentissa säädetään kalastamisesta yleisellä vesialueella, on jokaisella oikeus muullakin vesialueella harjoittaa onkimista ja pilkkimistä sekä yhdellä vavalla, kelalla ja vieheellä viehekalastusta, kuitenkin vetouistelua lisäksi yhdellä painovieheellä tai syvääjällä, lukuun ottamatta lohi- ja siikapitoisten vesistöjen koski- ja virtapaikkoja sekä niitä vesialueita, joilla kalastaminen on muun säännöksen nojalla kielletty. Onginta-, pilkintä- ja viehekalastuskilpailuja sekä muita vastaavia järjestettyjä tilaisuuksia varten on saatava myös kalastusoikeuden haltijan lupa.

Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus (TE-keskus) on määrittänyt Lapin kaikki vesistöt lohi- ja siikapitoisiksi. Näiden vesistöjen koski- ja virtapaikoissa kalastaminen Lapin läänikohtaisella maaja metsätalousministeriön viehekalastusluvalla on kielletty.

Kunnassa muutoin kuin tilapäisesti asuva henkilö saa harjoittaa muikun, kuoreen, silakan ja kilohailin pyyntiä verkolla meressä myös yleiseen vesialueeseen kuulumattomalla, kunnassa olevalla vesialueella, joka sijaitsee ulkosaaristossa tai aavaa selkää vastassa. Milloin tällainen vesialue on kylänrajan sisäpuolella, kylässä muutoin kuin tilapäisesti asuva henkilö saa harjoittaa siellä myös koukkukalastusta, ei kuitenkaan pitkällä siimalla.

11 §

Jos 1 §:ssä mainitut tavoitteet, kaupallisessa tai muussa erityisessä tarkoituksessa tehtyjen kalaisutusten taloudellisen hyödyntämisen turvaaminen tai erityiset syyt vaativat, on työvoima- ja elinkeinokeskuksella vesialueen omistajan tai kalastusalueen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan oikeus määrättyllä alueella rajoittaa 8 §:ssä tarkoitettua onkimista ja pilkkimistä tai 9 §:ssä tarkoitettujen lupien myöntämistä taikka kieltää ne määrääjäksi.

Vesialueella, jolla tavanomaista tehokkaamman kalakannan hoidon tulosten turvaaminen, kaupallisessa tai muussa erityisessä tarkoituksessa tehtyjen kalaisutusten taloudellisen hyödyntämisen turvaaminen, petokalojen tärkeiden kutualueiden suojeleminen tai liiallisen häirinnän estäminen taikka merilintujen pesimisen turvaaminen pesimäaikana sitä edellyttää, työvoima- ja elinkeinokeskuksen on kiellettävä 8 §:ssä tarkoitettu viehekalastus. Kielto annetaan vesialueen omistajan tai kalastusalueen tai vuokramiehen, ammattikalastajan, alueellisen ympäristökeskuksen tai sen, jonka etua asia koskee, hakemuksesta taikka työvoima- ja elinkeinokeskuksen omasta aloitteesta, ja kielletty alue voi olla kokonaisuudessaan enintään 25 prosenttia kalastusalueen vesipinta-alasta.

13 §

Ylimuistoisella nautinnalla tai muulla perusteella laillisesti saatu erityinen oikeus kalastuspaikkaan tai kalastukseen toisen kylän rajain sisällä tahi kylänrajain ulkopuolella jää edelleen voimaan sellaisena kuin sitä on vanhastaan käytetty. Ylimuistoinen nautinta kalastuspaikkaan on kuitenkin voimassa ainoastaan, milloin paikan rajat voidaan luotettavasti osoittaa.

Jollei oikeutta kalastuspaikkaan tai kalastukseen toisen kylän vesialueella ole alueen piirirajaa käytäessä hyväksytty, on sitä koskeva kanne pantava vireille yleisessä alioikeudessa kolmen vuoden kuluessa siitä, kun rajankäynti on saanut lainvoiman.

Milloin kalastusoikeudesta on tuomioistuimen päätöksellä tai muutoin laillisesti määrätty toisin kuin tässä laissa edellä on säädetty, sellaista määräystä on edelleen noudatettava.

2.2.3 Erityisperusteinen kalastusoikeus Pallas–Yllästunturin kansallispuistossa

Kansallispuistoon kohdistuvat erityisperusteiset kalastusoikeudet on selvitetty ja vahvistettu isojakotoimitusten jälkeen pidetyissä vesipiirirajankäyntitoimituksissa. Erityisperusteinen kalastusoikeus on voimassa vain, mikäli tämä oikeus on käsitelty maanmittaustoimituksessa tai tuomioistuimessa. Vahvistettu oikeus kirjataan tilan kiinteistörekisteriotteeseen. Oikeuden olemassaolo ja sen vahvistaminen perustuvat vallitsevaan oikeuskäytäntöön.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon 29/2004 perusteella ennen puiston perustamista syntyneet oikeudet jäävät voimaan vain, mikäli oikeudet voidaan osoittaa ja ne vahvistetaan. Oikeus voi perustua tilan asiakirjoihin tai ylimuistoiseen nautintaan. Asiakirjoihin tai muuhun perustuvaa oikeutta ei voi kuitenkaan käyttää ennen kuin se on vahvistettu maanmittaustoimituksessa tai tuomioistuimessa. Vahvistettu päätös tulee merkitä kiinteistörekisteriin. Oikeutta voi käyttää kuten muutakin kalastusoikeutta huomioiden kalastuslain ja puiston perustamiseen liittyvät säädökset.

Lapin maanmittauskonttorin maanmittausrekisterin perusteella kansallispuiston alueella voimassa olevat kalastusnautinnat on vahvistettu kolmessa toimituksessa 1.12.1930 (toimitus nro 16313), 19.–21.11.2002 (toimitus nro 4111-106265) ja 3.5.2004 (toimitus 4111-106 265-2). Toimituksessa numero 16313 Kittilän kunnan Raattaman jakokunnan taloille 1–5 vahvistettiin kalastusoikeus Pallasjärven pohjoisosaan. Toimituksessa numero 4111-106265 kalastusoikeus vahvistettiin Keräsjärveen Raattaman jakokunnan taloille 1, 2, 3, 4 ja 5. Toimituksessa numero 4111-106 265-2 kalastusoikeus vahvistettiin Riivijärviin Muonion kunnan Alamuonion kylän taloille 4–6, 10–12, 14–19, 25 ja 32 ja Ylimuonion taloille 1–3, 5, 9–11.

Muiden kuin edellä mainittujen ennen puiston perustamista syntyneiden kalastusoikeuksien käyttäminen edellyttää niiden vahvistamista maanmittaustoimituksessa tai tuomioistuimessa. Maaselkärviin kohdistuvaa kalastusoikeuden käyttöä on käsitelty tuomioistuimessa (23.6.1988 päätös nro 707/88 ja 29.12.1989 nro 1112/89). Rovaniemen hovioikeuden päätöksessä asiaa käsiteltiin luonnonsuojelurikkomuksena. Päätöksillä ei siten vahvistettu kalastusnautinnan olemassaoloa ja siten sitä ei myöskään ole vahvistettu kiinteistöön kuuluvaksi oikeudeksi.

Raattaman kylän asukkaiden mielestä kalastusoikeuksien vahvistaminen vuoden 1930 toimituksessa on ollut puutteellista siltä osin, että kaikilla asianosaisilla ei välttämättä ole ollut mahdollisuutta osallistua toimituksiin tai heillä ei ole ollut tietoa toimituksista. Esimerkiksi Raattaman ja Kurkkion kylien talojen osalta Pallasjärven kalastusoikeuksien käsittely on jäänyt puutteelliseksi. Niiden, jotka katsovat, että vesipiirirajankäyntitoimituksissa ei aikanaan ole huomioitu kaikkia oikeuksia, tulisi hakea täydennystoimituksia maanmittauslaitokselta. Kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma ei estä myöhemmin mahdollisten uusien kalastusoikeuksien käyttöä.

Erityisperusteista kalastusnautintaa koskevissa vahvistuspäätöksissä ei ole otettu kantaa kalastusoikeuden sisältöön tai omistajan ja erityisperusteisen kalastusoikeuden haltijan väliseen suhteeseen. Käytännössä ei siten tiedetä, kuinka monta ja minkälaisia pyydyksiä nautinnan haltijat voivat käyttää.

Aikojen kuluessa tilat ovat perinnönjaon tai kiinteistökauppojen myötä jakaantuneet useiksi tiloiksi, jotka käyttävät nyt yhdessä talolle vahvistettua kalastusoikeutta. Kunkin lohkotilan oikeus ja oikeuden suuruus riippuu siitä, mitä esim. kiinteistökaupassa on sovittu. Erityisperusteisen kalastusoikeuden jakaantuminen ja sen suuruus määritetään maanmittaustoimituksessa. Edellä mainittujen kalastusoikeuksien jakaantumisesta ei ole määritetty.

2.2.4 Kalastukselta rauhoitetut vedet

Vesien ja kalakantojen turvaamiseksi kalastus ei ole sallittu Pallas–Yllästunturin kansallispuistossa Pallasjärven taimenen kutuvesissä, vesissä, joissa on luontainen purotaimenkanta, eikä vesissä, jotka ovat tunturinierian esiintymisalueita. Kalastukselta kielletyt vedet on lueteltu eduskunnan ympäristövaliokunnan mietinnössä (YmVm 17/2004) ja valtioneuvoston asetuksessa (912/2005). Kalastus on siten kielletty seuraavissa vesistöissä mukaan lukien niiden lammet, sivupurot ja latvavedet (ks. liite 6):

- Onnasjoki mukaan lukien Onnasjärvet
- Siosjoki
- Pippojoki
- Ruotajoki
- Hannujoki mukaan lukien pienet Raasikaltiot
- Pahajoki mukaan lukien Hukkajärvi
- Kuoppajoki pois lukien Kuoppajärvi
- Saariselänoja
- Ylijoki
- Nammalajoki
- kaikki Muonion Vuontisjärveen laskevat purot ja ojat mukaan lukien Riivinjärvet
- Pyhäjoki mukaan lukien Killinpoikainjärvet ja Hanhijärvi
- Ylisenpäänoja mukaan lukien Rautujärvi ja Ylisenpääjärvi
- Lompolonoja
- Rautujärvi
- Pahtajärvi
- Maanselkäjärvi
- Saarijärvi ja viereinen Hietajärvi
- Palsijärvi
- Suaskurun lammet.

3 Kalasto- ja vesistöselvitykset

3.1 Koekalastukset ja näytteenotot

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalastuksen kannalta tärkeimpien vesien Pallasjärven, Keimiöjärven ja Aakenustunturin Pyhäjärven kalastosta ja kalaston tilasta on olemassa aikaisempaa selvitysaineistoa. Esimerkiksi vuonna 2006 Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos suoritti koekalastuksia vesipolitiikan puitteiden direktiiviin (VPD) liittyen Pallas- ja Keimiöjärvissä. Kansallispuiston muiden vesien kalastotietojen täydentämiseksi suoritettiin keväällä ja kesällä 2008 koekalastuksia. Koekalastusten merkittävin tavoite oli kerätä tietoja vesistöissä esiintyvistä kalalajeista (liite 1). Koekalastuskohteet valittiin kohtalaisen saavutettavuuden ja vesien riittävän koon perusteella (keskimäärin yli 5 hehtaaria). Koekalastuksia tehtiin koekalastusverkoilla ja viehekalastusvälineillä. Lisäksi vesialueilta arvioitiin rannan ja pohjan laatua, tutkittiin mahdollisuuksien mukaan syvyyttä ja tehtiin havaintoja muista mahdollisista kaloihin ja vesialueiden laatuun vaikuttavista tekijöistä. Osasta kohteista otettiin lisäksi vesinäytteet, jotka toimitettiin analysoitavaksi Lapin ympäristökeskukselle. Koekalastettuja vesiä oli yhteensä 19 kpl, joista 11:sta otettiin vesinäytteitä.

Koekalastusten päätavoitteena oli kerätä tietoa vesialueiden kalalajeista. Lisäksi lohikaloista määritettiin tarkempia tietoja sukukypsyydestä ja kalojen kunnosta. Kaloista näytteet otettiin otoksesta, koska tavoitteena oli saada tietoja kustakin ikäluokasta eikä kokonaissaaliista. Lohikaloista mitattiin kalakohtaisesti kokonaispaino ja kokonaispituus, sukupuoli, sukukypsyys, rasvaisuus ja lisäksi kerättiin tietoja mahdollisista loisista ja sairauksista. Siioilta laskettiin lisäksi uloimman kiduskaaren siivilähampaiden lukumäärä siikamuodon tunnistamiseksi.

Sukukypsyyssaste määritettiin vatsaontelon sukutuotteiden pituuden perusteella, jaotellen kuuteen eri luokkaan:

- 0 = sukutuotteita ei ole näkyvissä (nuori yksilö, ei voida määrittää)
- 1 = sukutuotteista voidaan tunnistaa sukupuoli, sukutuote näkyvissä ohuena nauhana
- 2 = sukutuotteiden pituus $\frac{1}{2}$ tai alle $\frac{1}{2}$ vatsaontelon pituudesta, sukutuotteet kehittyneet leveämpänä nauhana
- 3 = sukutuotteiden pituus yli $\frac{1}{2}$ vatsaontelon pituudesta, sukutuotteet kehittyneet leveänä nauhana, ei kutuvalmis
- 4 = sukutuotteiden pituus $\frac{3}{4}$ vatsaontelon pituudesta (syksyllä kuteva)
- 5 = sukutuotteiden pituus koko vatsaontelon pituudella, kuolleita, valkoisia mätimunia näkyvissä (on jo aikaisemmin kutenut).

Rasvaisuusaste määritettiin kalan suolistorasvan määrän perusteella neljään eri luokkaan jaotellen:

- 0 = rasvaa ei ole havaittavissa
- 1 = rasvaa alle puolet suoliston pinta-alasta
- 2 = rasvan peitossa yli puolet suoliston pinta-alasta
- 3 = koko suolisto rasvan peitossa.

Siioille laskettiin kuntokerroin (K), jolla yleisesti mitataan kalojen yleiskuntoa. Kuntokerroin on hyvä lajin sisäinen kunnan mitta, varsinkin jos kalat ovat samassa kehitysvaiheessa ja kalat on pyydetty samana ajankohtana. Kuntokerroin laskettiin kaloille kaavalla: $K = 100 \times \text{paino (g)} / \text{pituus}^3 \text{ (cm)}$. Iso kuntokerroin on merkki hyvästä ravitsemustilasta.

Keväällä koekalastukset ja vesinäytteenotot tehtiin 14.–16.4.2000. Koekalastukset tehtiin vapavälinein pilkkimällä. Koekalastukset kestivät kohteesta riippuen noin 1–2 tuntia. Keväällä kalastetut

vedet olivat Joukhaisjärvi, Iso Raasikaltio, Kuoppajärvi, Ahvenjärvi, Rautujärvi (Ounastunturi), Onnasjärvet ja Hukkajärvi. Näistä kohteista tarkemmat vesinäytteet otettiin Isosta Raasikaltiosta, Joukhais-, Kuoppa- ja Ahvenjärvestä.

Kesän koekalastukset ja vesinäytteenotot tehtiin 9.–17.6.2008. Koekalastukset suoritettiin verkoilla ja/tai vapavälinein. Verkkokoekalastukset kestivät kohteella noin 0,5–16 tuntia ja verkkokoot olivat solmuväleiltään 20–70 mm. Lisäksi Ketomellan Hietajärvessä, Saarijärvässä ja Maanselkäjärvässä pyydettiin Nordic-yleiskatsausverkolla. Kesällä koekalastetut vedet olivat Mieletönjärvi, Linkujärvi, Riivinjärvet, Killinpoikainjärvet, Hanhijärvi, Pallasjärven Rautujärvi, Sarvijärvi, Palsijärvi, Ketomellan Hietajärvi, Pahtajärvi, Saarijärvi ja Maanselkäjärvi. Vesinäytteet otettiin Mielelön-, Linku-, Isoriivin-, Killinpoikain-, Hanhi-, Rautu- ja Hietajärvestä.

3.2 Vesistön kelpoisuus kalavedeksi

Vesinäytteiden ja ympäristöhallinnon vedenlaaturekisteristä (Hertta-järjestelmä) saatujen vedenlaatutietojen perusteella määritettiin vesistöjen kelpoisuus kalavetenä (taulukon 2). Luokituksessa tarkastellaan vesiä kalojen elinympäristönä. Keskeisiä muuttujia ovat kalan elinympäristöön, kalastettavuuteen ja kalojen käyttökelpoisuuteen vaikuttavat veden laatutekijät (Eloranta 2000):

- kalojen elinympäristöä kuvaavat muuttujat (happi, pH, väri, alkaliteetti, kemiallinen hapenkulutus (KHK eli CODMn), klorofylli, NaLS, akuutit myrkyt ja haitalliset aineet)
- makuhaittoja aiheuttavat ja niitä ilmentävät muuttujat sekä kaloihin kerääntyvät aineet (klorofylli, elohopea ja muut kerääntyvät aineet)
- kalojen pyyntimahdollisuuksiin ja kalastettavuuteen vaikuttavat tekijät (pyydysten limoittumista indikoiva klorofylli).

Luokat I ja II edustavat lähinnä ± luonnontilaisia vesiä, kun taas luokat IV–VI ovat selvästi häiriintyneitä tai pahoin jätevesien kuormittamia vesistöjä (Eloranta 2000).

Taulukko 2. Vesistön kelpoisuus kalavedeksi (Eloranta 2000).

Luokka	Happi		pH	Väri (mg l ⁻¹ Pt)	Klorof. (µg l ⁻¹)	KHK (CODMn) (mg l ⁻¹ O ₂)
	1–5 m (%)	2h-1 (mg l ⁻¹)*				
I Erinomainen	85–110	>3	6,6–7,1	<50		<4
II Hyvä						
– oligotr.+ mesotr.	80–110	>2	6,2–7,3	50–100		<4
– rehevähköt	75–110	>1	6,0–7,4	50–100	<10	
III Tyydyttävä	70–120	0	6,0–8,0			<20
– humusvedet			<6,0	>100		<4
IV Välttävä	70–120	0	6,0–9,0	väri ja KHK kohonneet 30–100 % luonnontil.		
V Huono	60–150	0	>9,0	väri ja KHK kohonneet 100–200 % luonnontilaisesta; NaLS 5–20 mg l ⁻¹ petokalojen elohopeapitoisuus >1 mg kg ⁻¹ vesistö herkkä happamoitumaan, pH 4,6–6,0 alkaliit. <0,04 mval l ⁻¹		
VI Erittäin huono	suureiden arvot huomattavasti huonompia kuin edellisessä luokassa: veden laadun vaihtelut erittäin suuria happitalous täysin sekaisin pH <4,5					

* 2 h- 1 = metri pohjan yläpuolelta

4 Vesistöjen nykytila ja toimenpidesitykset kalaston hoidosta, kalastuksen järjestämisestä ja seurannasta

4.1 Vesistöjen kelpoisuus kalavetenä

Vedenlaadun mittaustulokset kertovat vesialueen sen hetkisestä tilasta. Mittaustuloksiin vaikuttavat mm. sääoloissa tapahtuvat vuosittaiset ja vuodenaikaisvaihtelut, kuten sadannan määrä, jääpeitteisen ajan pituus, lumipeitteen paksuus ja keväisten sulamisvesien määrä, tuuli, valaistusolot ja lämpötila. Esimerkiksi kevättalvella ennen sulamisvesien valumista vesistöihin, jään alta otetuissa näytteissä on vuoden alin happipitoisuus. Lisäksi jäiden lähdön jälkeen otetuissa näytteissä on hapenkulutus kasvanut tulvan vuoksi, sillä sulamisvedet huuhtovat humusaineita ja muuta happea kuluttavia yhdisteitä veteen, mikä näkyy kohonneena kemiallisena hapenkulutuksena. Jäiden lähdön jälkeen otetuissa näytteissä pH on myös monesti alhaisimmillaan, koska sadeveden ja lumen pH on happaman puolella ja sulamisvesien mukana tuleva aines mm. humus laskevat pH:ta.

Puiston 18 järvestä tutkittiin niiden kelpoisuus kalavetenä (liite 5). Järvistä 13 on erinomaisia tai hyviä kalavesiä. Erinomaisia ovat Pallasjärvi, Pyhäjärvi, Ketomellan Hietjärvi, Rautujärvi (Pallas) ja Sarvijärvi. Tyydyttäväksi luokiteltiin Keimiöjärvi, Kuoppajärvi, Ahvenjärvi ja Hanhijärvi ja luokkaan huono Pahtajärvi. Luokituksessa on otettava huomioon, että Keimiöjärven, Pallasjärven, Pyhäjärven, Pahtajärven, Kuoppajärven, Ahvenjärven, Joukhaisjärven ja Ison Raasikaltion näytteet on otettu kevättalvella jään alta.

Huonoimmaksi kalavedeksi luokiteltiin vedenlaadun perusteella Pahtajärvi. Järvi kärsii erittäin paljon hapenpuutteesta talvella. Järvessä on sisäisen kuormituksen tila, eli järven pohjalle kertyneet ravinteet vapautuvat takaisin veteen vähähappisissa oloissa. Ravinteiden vapautuminen voi pahentaa jo alkanutta happikatoa. Pahtajärvi sai huonon luokan juuri huonon happitilanteen takia, kaikki muut arvot olivat hyviä tai erinomaisia.

Hanhijärvi luokiteltiin vedenlaadultaan huonoksi. Järvi sai tyydyttävän arvon kemiallisesta hapenkulutuksesta ja pH:sta, lisäksi väriluku oli lähes tyydyttävän tasolla. On kuitenkin muistettava, että näyte otettiin alkukesällä, jolloin tulvavedet voivat vielä vaikuttaa siihen.

4.2 Pallasjärvi

Pallasjärvi kuuluu Kittilän ja Muonion kuntiin ja Ounasjoen vesistöalueeseen ja kokonaisuudessaan Pallas–Yllästunturin kansallispuistoon. Pallasjärvestä laskee Pallasjoki Ounasjokeen, ja järveen laskevat Pyhäjoki Killinpoikainjärvistä sekä Ylisenpäänoja. Lisäksi Pallasjärven valuma-alueella on pieniä puroja, järviä ja lampareita. Raattaman kylään on matkaa n. 10 kilometriä ja Raattama–Särkijärvi-tie sivuuttaa Pallasjärven länsirannan tuntumasta.

Pallasjärvi on suuri ja karu tunturijärvi (267 m mpy), jolla on pinta-alaa eteläpuolen lompolo mukaan luettuna 1 744 ha, rantaviivaa 20,8 km ja syvyyttä enimmillään n. 36 metriä. Kokonsa, sijaintinsa ja syvyytensä vuoksi jäät sulavat hitaasti Pallasjärvessä, usein vasta kesäkuun puolella. Syksyllä järvi pysyy sulana jopa marraskuulle asti. Järven vesi lämpenee kunnolla vain matalissa hiekkalahdissa ja tummapohjaisissa lompoloissa. Järvi on kivikko- ja hiekkapohjainen ja vesikasvillisuus puuttuu lähes kokonaan. Lompoloissa esiintyy jonkin verran ranta- ja vesikasvillisuutta. Pallasjärven ainoat saaret sijaitsevat lompoloa ja järveä erottavassa salmessa.

Vedenlaatutietojen perusteella Pallasjärvi on niukkaravinteinen. Myös kalaston rakenteen sekä yksikkösaaliiden perusteella järvi on niukkaravinteinen. Kalasto on lohikalavaltainen (Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2006a). Järven ekologista tilaa voidaan kalaston perusteella pitää erinomaisena.

Pallasjärvi kuuluu EU:n vesipolitiikan puitedirektiivin (VPD) seurantavesiin. Direktiivin tavoitteena on vesien hyvän ekologisen tilan saavuttaminen ja turvaaminen. Seuranta tuottaa vedenlaatu- ja kalastotietoja. Kalastotietojen hankinnasta ja seurannasta vastaa riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos. Muiden tietojen hankinnasta vastaa alueellinen ympäristöviranomais.

Pallasjärven lähialueen pääelinkeinoja ovat matkailu, porotalous ja luontaiselinkeinot, joihin luettaan myös metsästys ja kalastus. Pallasjärvessä kalastavat pääasiassa raattamalaiset ammatti-, kotitarve- ja virkistyskalastajat, mutta jonkin verran järveä käyttävät myös ulkopaikkakuntalaiset virkistyskalastajat

4.2.1 Kalalajisto

Tietoja Pallasjärven kalakannoista on saatu istutusten (Lapin TE-keskuksen rekisteri), saalis seurantojen (kalastuskunta) ja koekalastusten perusteella (Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2006a). Pallasjärvessä esiintyvät kalalajit on esitetty taulukossa 3.

Taulukko 3. Pallasjärvessä esiintyvät kalalajit. Luonnonvaraisuus: Omavarainen = kalalaji elää vesialueella luontaisen lisääntymisen turvin. Istutuksin tuettu = laji lisääntyy luontaisesti, mutta alueelle myös istutetaan samaa kalalajia tai kantaa. Istutusten varainen = luonnonvaraista lisääntymistä ei ole, vaan esiintymä on kokonaan istutusten varassa. Alkuperäisyys: Alkuperäinen = vesialueella usean kalasukupolven esiintynyt kanta, jota ei tiedetä tuodun alueelle muualta. Sekoittunut = alkuperäisen kannan lisäksi veteen on siirretty vieras kalakanta, joka on risteytynyt tai voinut risteytyä alkuperäisen kannan kanssa. Siirretty = kalalaji/kanta on puhtaasti peräisin alueelle tehdystä istutuksesta. Uhanalaisuus perustuu Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (2007) luokitteluun.

Kalalaji	Luonnonvaraisuus	Alkuperäisyys	Alkuperä	Uhanalaisuus
Ahven	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Kiiski	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Muikku	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Siika	Istutuksin tuettu	Sekoittunut	Ivalojoiki	Elinvoimainen
Harjus	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Järvilohi	Istutusten varainen	Siirretty	Vuoksen vesistöalue	Luonnosta hävinnyt
Järvitaimen	Istutuksin tuettu	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Silmälläpidettävä
Made	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Mutu	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Kirjoeväsimplu	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Kymmenpiikki	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Hauki	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Nieriä	Istutuksin tuettu	Sekoittunut	Inari, Pahtajärvi, Poroeno	Elinvoimainen
Särki	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Elinvoimainen
Kolmipiikki?	Omavarainen	Alkuperäinen	Pallasjärvi	Arvioimatta jätetyt

4.2.2 Erityistä Pallasjärven kalalajeista

Järvitaimen

Pallasjärven taimenesta on tehty geneettiset määritykset kaksi kertaa. Teija Ahon vuonna 2002 tekemässä geneettisessä analyysissä vertailtiin Pallasjärven taimenta useisiin pohjoisten jokien kantoihin. Tuloksissa todetaan Pallasjärven taimenen olevan geneettisesti selvästi eriytynyt oma kantansa (Aho 2002). Vuonna 2006 Turun yliopiston professori Craig Primmer teki Metsähallituksen pyynnöstä geneettisen analyysin, jossa selvitettiin mm. onko Pallasjärven taimen niin erilaistunut, että se tarvitsisi suojelua tai erityistoimia ja onko Pallasjärven taimen eri kantaa kuin ympäröivien vesistöjen taimenet. Primmer (2006) totesi, että Pallasjärven kanta on eri kantaa kuin ympäröivissä vesissä ja erilaistuminen on huomioitava hoitotoimenpiteissä. Pallasjärven taimen luokitellaan uhanalaisuusluokkaan **silmälläpidettävä**, johon taimenen alkuperäiset kannat sisävesissä kuuluvat (Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2007). Tämä on huomioitu jo aikaisemminkin asettamalla Pallasjärven kalastukseen rajoituksia. Geneettinen selvitys osoitti myös, että Pallasjärven taimenkannan monimuotoisuus on laaja, joten lisääntyvä taimenkanta on vahva (perimä ei ole kapea) (Primmer 2006). Nämä tulokset osoittavat, että taimenkanta ei ole uhattuna ja että vesialueeseen kohdistuneet pyynti- ja kalastusrajoitukset ovat olleet oikein mitoitettuja.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on tehnyt Pallasjärveen laskevissa joissa sähkökoekalastuksia Pyhäjoessa, Ylisenpäänojoessa ja Pallasjärvestä laskevassa Pallasjoessa. Ainoastaan Pyhäjoesta on saatu saaliiksi taimenia. Pallasjärven taimenesta on ollut Muonion laitoksella emokalaparvi, josta on tehty poikasistutuksia Pallasjärveen. Emokalaparvi on hävitetty n. 15 vuotta sitten. Pallasjärven taimenta on tuettu istutuksin vuosina 1959–1994 käyttäen Muonion kalanviljelylaitoksen kasvattamia Pallasjärven kantaa olevia taimenen poikasia (liite 4). Pallasjärven alueelle on istutettu myös Pöyrisjärven kantaa olevia poikasia Pallasjokeen vuosina 1988 ja 1993 sekä Pyhäjokeen vuonna 1993. Istutuksissa on käytetty tavallisesti 3-vuotiaita poikasia 400–5 000 kappaleen erissä. Vuosina 1961–1988 mätihankinnoissa on käytetty Pallasjärven omia emokaloja, pois lukien vuosi 1968, jolloin mädinhankinnassa käytettiin myös Juutuajoen kantaa olevia emokaloja.

Harjus

Pallasjärvessä on oma elinvoimainen ja hyvälaatuinen harjuskanta. Kantaa ei ole tuettu istutuksin vuosien saatossa. 2000-luvulla tehdyissä saalisseurannoissa harjus on ollut siian ja järvilohen (muikku ei ole ollut mukana seurannoissa) kanssa merkittävin saaliskala ja harjuksien keskipaino on ollut n. 300 grammaa. Harjuskanta on pysynyt elinvoimaisena ja vahvistunut viime vuosina kalastusrajoitusten johdosta.

4.2.3 Paikallisten kalastus

Pallasjärvi siirtyi kokonaisuudessaan Pallas–Yllästunturin kansallispuistoon 1.2.2005. Pallasjärven kalaveden käyttö on perustunut ensisijaisesti Raattaman ja Kurkkion kylän asukkaiden kalastukseen. Raattaman osakaskunta on hoitanut kalavettä ja vastannut sen käytöstä Metsäntutkimuslaitoksen kanssa v. 1997 tehdyn sopimuksen mukaan. Metsähallitus ja Raattaman osakaskunta allekirjoittivat 16.5.2006 sopimuksen, jossa sovitaan Pallasjärven kalaston hoidosta ja kalastuksen järjestämisestä. Sopimuksen mukaisesti on perustettu Pallasjärven kalastuksen hoitokunta, jonka tehtävänä on tehdä esityksiä, valvoa ja ohjeistaa Pallasjärven kalastuksen järjestämistä ja hoitoa. Hoitokunnan jäsenistä kaksi kuuluu Raattaman osakaskuntaan ja kaksi Metsähallitukseen ja yksi edustaa Kurkkion kylän taloja.

Ammattikalastusta ei Pallasjärvellä harjoiteta. Sivuammattikalastusta harjoittavat muutamat raattamalaiset luontaiselinkeinotilalliset, jotka saavat osan tuloistaan myymällä kalaa. Kotitarvekalastajista Pallasjärveä hyödyntävät joissain määrin noin 60–65 kotitaloutta Raattaman kylästä. Raattaman kylän syrjäisestä sijainnista johtuen Pallasjärvi on tärkeä paikallisille ihmisille niin saaliin saannin kuin virkistyksenkin kannalta.

Pallasjärven kalastuksesta on tehty saalistilastointeja ainakin vuosina 1995, 1999, 2001 ja 2002, mutta näiden tilastointi on perustunut vapaaehtoisesti palautettuihin saalisilmoituksiin. Raattaman osakaskunta aloitti saalismäärien tarkemman tilastoinnin vuonna 2008.

4.2.4 Kalavesien hoito ja kalastuksen säätely

Sekä Pallasjokeen että Pallasjärveen on istutettu useita eri kalalajeja (liite 4). Pallasjokeen on istutettu mm. lohta (Torniojoen kanta) ja viime vuosina Pallasjärveen järvitaimenta, järvilohtha (nykyisin Vuoksen kanta), nieriää (nykyisin Poroenon kanta) ja pohjasiikaa (Ivalojoen kanta). Lisäksi Pallasjärveen on aikoinaan istutettu muikkua (Pallaslompoloon v. 1965 ja 1966) ja harmaanieriää (hävinnyt järvestä).

Vuosina 2006–2008 verkkokalastukseen Pallasjärvellä ei ole asetettu silmäkorajoituksia. Järvessä on monilajinen pyydetty kalalajisto, joten silmäkorajoitukset rajoittaisivat kohtuuttomasti monien lajien pyyntiä. Pintaverkon ja pitkäsiiman käyttö sen sijaan on ollut kielletty. Verkopyynniltä on ollut rauhoitettuna Aittaniemen ja Pirttiniemen välisen alueen pohjoispuoli ajalla 1.10.–31.5. Kaikki kalastus on kielletty Pyhäjokisuussa välillä Inganniemi–Pirttiniemi (Talonie-mi).

4.2.5 Veden laatu Pallasjärvessä ja Pallasjokisuussa

Pallasjärven vedenlaatua on mitattu samasta pisteestä säännöllisesti vuodesta 1974. Mittaus on suoritettu peruskoordinaatiston pisteestä P7549391, I2507755. Pallasjokisuusta mittauksia on tehty vuodesta 1975 alkaen. Mittaus on suoritettu peruskoordinaatiston pisteestä P7549032, I2512161. Mittauksesta on vastannut Lapin ympäristökeskus.

Näkösyvyys Pallasjärvessä on n. 4,5 metriä. Veden ravinnepitoisuudet ovat pieniä: kokonaisfosforin määrä järven keskiosassa on 6–9 µg/l ja Pallasjokisuussa 3–5 µg/l. Kokonaistypen määrä avovesikaudella järven keskiosassa on 130–170 µg/l ja Pallasjokisuussa 110–140 µg/l. Fosforin vähäisyys rajoittaa Pallasjärven tuotantokykyä. Suomen ympäristökeskus luokittelee Pallasjärven veden käyttökelpoisuusluokituksessaan erinomaiseksi. Myös kalavetenä Pallasjärvi luokiteltiin erinomaiseksi. Luokituksessa kaikki muut muuttujat olivat erinomaisia paitsi 1 m pohjasta mitattu happipitoisuus, joka oli luokassa hyvä, mutta hyvin lähellä erinomaisen rajaa.

4.2.6 Toimenpide-esitykset

Pallasjärven kalasto on erittäin arvokas, ja kalakantojen hoidossa erityishuomio tulee kiinnittää järven ainutlaatuisiin luontaisiin taimen- ja harjuskantoihin. Kalakantojen hoito ja seuranta tulee suunnitella erityisesti nämä lajit huomioiden. Taimenen kutualueet Pyhäjoessa ovat kunnossa ja kalastuspainetta jokialueella ei ole, koska jokialue on kalastukselta kokonaan rauhoitettu. Tästä syystä Pallasjärven taimenkannan tilaan vaikuttaa ensisijaisesti kalastuspaine itse Pallasjärvessä.

Kalastusrajoituksista ja sääntelystä tekee esityksiä Pallasjärven hoitokunta, ja sääntelyä tarkennetaan tarvittaessa vuosittain. Suunnittelukaudella 2009–2019 tulee Pallasjärven kalastuksessa ja

kalavesien hoidossa ja seurannassa huomioida seuraavat toimenpide-esitykset. Alla olevat esitykset ovat suosituksia.

1. Järven pyydyskalastuksen ajallisia ja alueellisia rajoituksia jatketaan: pintaverkon ja pitkäsiiman käyttö kielletty, verkkopyynniltä rauhoitettuna Aittaniemen ja Pirttiniemen välisen alueen pohjoispuoli ajalla 1.10.–31.5. Kaikki kalastus on kielletty Pyhäjokisuussa välillä Inganniemi–Pirttiniemi (Taloniemi). Tarvittaessa ajallista ja/tai alueellista rajoitusta on myös tiukennettava taimenkannan turvaamiseksi.
2. Pyydyskalastukseen varattuja kiintiöitä noudatetaan ja kiintiöt otetaan käyttöön myös viehe-/virkistyskalastukseen.
3. Viehekalastajien pyyntiä kontrolloidaan saaliskiintiöillä.
4. Kalastajille (pyydys-/viehe-) tehdään saalistiedustelut 2 kertaa suunnittelukaudella.
5. Suunnittelukaudella siirrytään pois järvilohen istutuksista ja petokalaistutuksiin käytetään Pallasjärven omaa taimenkantaa olevia taimenistukkaita (mikäli kanta saadaan viljelyyn). Pääasiallinen taimenkannan hoitomuoto on kuitenkin kalastusjärjestelyt.
6. Pallasjärveen ei tehdä muita kalanistutuksia.
7. Pyhäjoessa tehdään 5 vuoden välein sähkökoekalastukset erikseen määrätyillä koealoilla taimenkannan seuraamiseksi.

4.3 Pyhäjärvi

4.3.1 Yleistä

Pyhäjärvi (243 m mpy) sijaitsee Kittilän kunnan länsilaidalla ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Profiililtaan järvi on jyrkkärantainen ja syvä. Järven valuma-alue on pienehkö. Pinta-alaltaan Pyhäjärvi on 90 hehtaaria ja syvin kohta on yli 30 metriä. Kirkasvetisen järven rannat ovat melkein kauttaaltaan kangasmaata ja pohjaa peittää pääosin muta, mutta osassa rantavyöhykettä löytyy myös sorapohjia. Järveen laskee muutamia pieniä puroja ja järvestä lähtee laskuoja, Kaiivosoja, joka laskee vetensä Kukasjärveen.

4.3.2 Kalasto, kalastus ja vedenlaatu

Pyhäjärvessä on luontaisesti ahventa, madetta ja siikaa ja istutettuna taimenta, harjusta ja nieriää. Pyhäjärven siika on vaellus- ja pohjasiikaa ja nykyiset luontaisesti lisääntyvät siikakannat ovat oletettavasti saaneet alkunsa aikaisemmin tehdyistä istutuksista. Pyhäjärvessä on mahdollista kalastaa Metsähallituksen virkistyskalastusluvalla (lupanumero 2525). Yleiskalastusoikeuksien käyttö on kielletty (onkiminen, pilkkiminen ja läänikohtainen viehekalastus) TE-keskuksen (nykyisin ELY-keskus) päätöksellä. Pyhäjärvellä on kielletty moottorin käyttö kalastuksessa (koskee myös sähkömoottoria).

Pyhäjärvi on vedenlaadultaan erinomainen kalavesi.

4.3.3 Toimenpide-esitykset

Aakenuksen Pyhäjärveä kehitetään suunnittelukaudella virkistyskalastuskohteena ja mahdolliset kalaistutukset pyritään hoitamaan jatkossa pienpoikasistukkailla (taimen ja nieriä) ja järvelle haetaan tarvittaessa jatkossakin Lapin ELY-keskukselta yleiskalastuskielto (Kalastuslaki 16.4.1982/286). Pyhäjärven kalastuspainetta ja saalista seurataan jatkuvasti Metsähallituksen kalatalouden suunnittelu- ja seurantajärjestelmällä.

4.4 Keimiöjärvi

4.4.1 Yleistä

Keimiöjärvi (332,7 m mpy) sijaitsee Kittilän kunnassa ja kuuluu Tornion–Muoniojoen vesistöalueeseen. Keimiöjärven pinta-ala on 60,3 hehtaaria. Järveen laskee kaksi puroa ja siitä lähtevä puro on Keimiöoja. Järvessä on kaksi syvännettä, 5,7m ja 7,9 m. Muuten järvi on matalahko 1,5–3 m. Järven rannat ovat suota ja kangasmaata.

4.4.2 Kalasto, kalastus ja vedenlaatu

Keimiöjärven kokonaisuksikkösaaliit olivat vuonna 2006 tehdyissä koekalastuksissa järven rehevyytasoon nähden kohtalaisen suuria. Järven kalastossa on ahventa, taimenta ja madetta (Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2006b) sekä istutuksin aikaansaatu siikakanta. Keimiöjärvi on toiminut aikaisemmin siian emokalajjärvenä ja ollut vuokrattuna Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle. Järveen on istutettu pohjasiikaa viimeisen kerran vuonna 1999. Keimiöojassa on luontainen taimenkanta.

Vedenlaadultaan Keimiöjärvi on tyydyttävä kalavesi.

4.4.3 Toimenpide-esitykset

Keimiöjärveen rajoittuvat joki- ja puroalueet sähkökoekalastetaan suunnittelukaudella. Keimiöjärvi kuuluu Vesipuidedirektiivin tarkkailuvesiin, joten Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos seuraa säännöllisesti järven kalastoa. Järvelle ei ole syytä asettaa erityisrajoituksia viehekalastukselle. Järveen ei ole tarvetta tehdä kalanistutuksia.

4.5 Muut järvet

Tässä luvussa on kuvattu kansallispuiston muiden merkittävimpien vesien nykytila sekä toimenpide-esitykset niiden kalaston hoidosta ja seurannasta. Yhteenvedo suunnittelukauden 2009–2019 seurannasta kansallispuiston osalta on esitetty taulukossa 4. Yksityiskohtaiset tulokset vuoden 2008 koekalastusten tuloksista ovat liitteessä 2.

4.5.1 Mieletönjärvi

Mieletönjärvi (247 m mpy) on Kittilän kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Järvestä on irtautunut omaksi vesialueekseen umpeenkasvava lampi. Järven pinta-ala on 5,3 ja lammen noin 3 hehtaaria. Järvi on suorantainen, mutapohjainen ja syvimmillään vettä on noin 2,5 m. Järven vesi on kirkas. Järveen laskee kolme pientä puroa ja siitä lähtee yksi noin metrin levyinen ja syvyinen puro. Puro on pääosin mutapohjainen. Lähimmälle tielle on matkaa 580 metriä.

Mieletönjärvessä on ainakin ahventa. Järvessä ovat voimassa kalastuksen yleisoikeudet. Vedenlaadultaan järvi on hyvä kalavesi. Kemiallinen hapenkulutus ja pH olivat näytteenottohetkellä vain tyydyttävän tasolla. Alkukesän vesinäytteeksi korkea kemiallinen hapenkulutus voi osaltaan selittyä tulvaveden tuomista humusaineista ja muista happea kuluttavista yhdisteistä. pH oli näytteenottoaika huomioiden suhteellisen korkea ja tutkituista vesistä kaikista suurin. Väriluku oli erinomainen.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.2 Linkujärvi

Linkujärvi (253,2 m mpy) sijaitsee Kittilän kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Järven pinta-ala on 34,8 hehtaaria. Järvi on kauttaaltaan matala, sillä pinta-alasta noin 33 hehtaaria on keskisyvyydeltään noin metrin syvyistä. Syvin alue sijaitsee kapeana suikaleena rannan vieressä järven koillisosassa. Syvin kohta on noin kolme metriä. Linkujärven ympäröivät rannat ovat suota ja kangasmaata. Pohja on pääosin mudan peittämä, mutta rantavyöhykkeeltä tavataan myös kivikkoista hiekkapohjaa. Järvestä on matkaa lähimmälle tielle noin 1,6 km. Linkujärveen laskee Pahtajärvenoja ja muutamia pieniä puroja. Järvestä lähtevä Linkujoki laskee Aakenusjokeen.

Linkujärvessä on ahventa ja haukea. Kalastuksen yleisoikeudet ovat voimassa. Linkujärven vedenlaatu kalavetenä on hyvä. Kemiallinen hapenkulutus oli tyydyttävä, pH hyvä ja väri erinomainen.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.3 Riivinjärvet

Riivinjärviin (267,7 m mpy) kuuluvat Iso-, Kuoppa-, Korte- ja Metsäriivi, joista ainakin Iso-, Kuoppa- ja Korterriivi ovat selvästi yhteydessä toisiinsa. Riivinjärvet kuuluvat Tornion–Muoniojoen vesistöalueeseen ja sijaitsevat Muonion kunnassa. Riivinjärvien kokonaispinta-ala on 67,7 hehtaaria. Todennäköisesti kaikki Riivit ovat matalia, ainakin Isoriivin eteläpää on matala, syvyyttä löytyy enimmillään vain 3 metriä. Riivinjärvien rannat ovat suota ja kangasmaata ja pohja osin mudan peittämä, mutta hietapohjaista aluettakin tavataan kangasmaarantojen edustalta. Järveltä on lähimmälle tielle noin 2,8 km. Riiveihin ei varsinaisesti laske yhtään puroa. Riiveistä lähtevä puro laskee vetensä Vuontisjärveen.

Riivinjärvissä on ahventa ja haukea. Järviin on istutettu pohjasiikaa vuosina 1990 ja 1991. Eräillä tiloilla on erityisperusteisia nautintoja Riivinjärviin, mutta muutoin Riivinjärvissä on kalastus kielletty. Vesinäyte määritettiin Iso-Riivinjärvestä ja järvi on vedenlaadultaan hyvä kalavesi. Kemiallinen hapenkulutus oli tyydyttävä, pintaveden hapen kyllästysaste erinomainen ja pH ja väriluku hyviä.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.4 Killinpoikainjärvet

Killinpoikainjärvet (323,6 m mpy) sijaitsevat Muonion kunnassa ja kuuluvat Ounasjoen vesistöalueeseen. Killinpoikainjärvet koostuvat kahdesta vierekkäisestä järvestä. Järvien välissä on noin 6 metriä leveä salmi, josta kalat pääsevät kulkemaan esteettömästi. Järvien kokonaispinta-ala on 12,4 hehtaaria. Killinpoikainjärvien rannat ovat suota, kalliota ja kangasmaata. Lännen puoleinen järvi on hieman isompi ja siellä on vettä syvimmillään noin neljä metriä. Idän puoleinen järvi on syvempi. Killinpoikainjärviin laskee kaksi puroa ja ne ovat Pallasjärveen laskevan Pyhäjoen latvavesiä. Killinpoikainjärvien pohja on osin mudan peittämä, mutta osin myös kivikkoinen ja kalliainen. Järveltä on lähimmälle tielle 220 metriä.

Killinpoikainjärvissä on taimenta. Koekalastuksissa tavattiin näytemäärittelyn perusteella hidaskasvuisempaa purotaimenta ja vaellusasuisia kirkkaita taimenia. Primmerin (2006) tutkimuksen mukaan Pyhäjoen ja Pallasjärven taimenien geneettiset kannat ovat hyvin lähellä toisiaan. Pyhäjoessa ja Killinpoikainjärvissä on sukukypsiä pienikokoisempia (sukukypsä noin 32 cm ja 300 g) ja yli kilon painoisia taimenia. Osa Pyhäjoen taimenista vaeltaa alas Pallasjärveen ja nousee takaisin kudulle jokeen. Pyhäjoen taimenkannalla on olennainen merkitys Pallasjärvessä esiintyvälle taimenelle, sillä muista Pallasjärveen laskevista joista ja puroista ei sähkökoekalastuksissa ole tavattu taimenta. Ilman lisätutkimuksia ei varmuudella voida sanoa, millaisia määriä taimensmoltteja vaeltaa Pyhäjoesta Pallasjärveen kasvamaan. Killinpoikainjärvissä ja Pyhäjoessa on kaikenlainen kalastus kielletty taimenkannan turvaamiseksi.

Killinpoikainjärvet ovat vedenlaadultaan hyviä kalavesiä. Vedenlaatutiedoissa hapen arvot puuttuivat kuitenkin kokonaan. Kemiallinen hapenkulutus oli tyydyttävä, pH erinomainen ja väriluku hyvä. Vesinäyte otettiin kesäkuun puolessa välissä, jolloin sulamisvedet ovat voineet vielä nostaa hieman kemiallista hapenkulutusta ja värilukua.

Killinpoikainjärvet ja Pyhäjoki tulee säilyttää taimenen poikastuotanto- ja emokalavesinä. Suunnittelukaudella Pyhäjoen taimenen poikastiheyksiä seurataan sähkökoekalastuksin.

4.5.5 Hanhijärvi

Hanhijärvi (322,4 m mpy) sijaitsee Killinpoikainjärvien vieressä eteläpuolella ja kuuluu Muonion kuntaan ja Ounasjoen vesistöalueeseen. Hanhijärvi on kooltaan 10,2 hehtaaria ja suorantainen. Järvi on mutapohjainen ja kauttaaltaan matala (1 m). Hanhijärveen ei tule yhtään puroa, mutta siitä lähtee pieni puro, joka laskee Pyhäjokeen. Matkaa lähimmälle tielle on 550 metriä.

Hanhijärvessä ei todennäköisesti ole kaloja, sillä se jäätyy talvella lähes pohjaa myöten. Hanhijärvessä on kalastus kielletty. Hanhijärvi luokiteltiin vedenlaadultaan tyydyttäväksi kalavedeksi. Vedenlaatutietojen mukaan kemiallinen hapenkulutus oli tyydyttävä kuten myös pH. Väriluku oli hyvän ja tyydyttävän rajalla. Hanhijärven kemiallinen hapenkulutus ja väriluku olivat tutkituista vesistä selvästi kaikkein korkeimmat. Järvi kärsii todennäköisesti talvisin hapenpuutteesta, koska järvi on (humuspitoinen) rehevä ja matala.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.6 Rautujärvi (Pallasjärvi)

Pallasjärvestä noin kolme kilometriä luoteeseen sijoittuva Rautujärvi (284,2 m mpy) on Muonion kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Kirkasvetisen järven koko on 5,9 hehtaaria ja sen rannat ovat suota ja järven pohja mudan peittämä. Syvimmillään vettä on noin kolme metriä. Rautujärveen laskee pieni puro, ja järven eteläpäästä lähtevä Ylisenpäänoja laskee Pallasjärveen. Järveltä on lähimmälle tielle noin 1,2 km.

Rautujärvessä ei ole tehty havaintoja kaloista. Ylisenpäänojassa voi olla Pallasjärven taimenen kutualueita. Rautujärvessä on kalastus kielletty. Rautujärvi on vedenlaadultaan erinomainen kalavesi. Vesinäytetiedoista ei saatu hapenarvoja, mutta kaikki muut arvot olivat erinomaisia.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.7 Sarvijärvi

Sarvijärvi (326,1 m mpy) on Muonion kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Sarvijärven koko on 33,1 hehtaaria, ja sen rannat ovat melkein kauttaaltaan kangasmaata, ainoastaan pohjoisesta lähtevän Sarviojan kohdalla on hieman suota. Järveen laskee yksi pieni puro. Kirkasvetisen Sarvijärven pohja on hiekkaa ja kiveä. Järvessä on syvimmillään vettä ainakin viisi metriä, mutta todennäköisesti etelä-itäosissa on vettä vielä enemmän. Matkaa lähimmälle tielle on noin 900 metriä.

Sarvijärvessä on ainakin siikaa. Siika on muodoltaan järvisiikaa (siivilähämmaslukumäärä keskimäärin 38,2). Järvisiika on todennäköisesti joskus istutettu. Nykyisin järvessä näyttäisi olevan oma ja elinvoimainen järvisiikakanta, sillä verkkokoekalastuksessa saatiin 19,3–44,5 cm:n mitaista siikaa. Sarvijärven siikat ovat erittäin hyväkuntoisia, mahalaukun rasvaisuus oli keskimäärin 2,7 ja kuntokerroin oli 35 cm:n mittaisella siialla 1,11 (liite 3). Sarvijärven järvisiika saavuttaa sukukypsyyden todennäköisesti noin 35 cm:n pituudessa. Sarvijärvessä on sallittu onkiminen, pilkkiminen ja viehekalastus. Sarvijärvi on vedenlaadultaan erinomainen kalavesi. Vedenlaatutietojen mukaan pH-arvo on hyvä ja kaikki muut arvot ovat erinomaisia.

Sarvijärvi koekalastetaan suunnittelukaudella siikakannan tilan seuraamiseksi.

4.5.8 Palsijärvi

Palsijärvi (278,5 m mpy) sijaitsee Pallasjärven vieressä itäpuolella. Se kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen ja Muonion kuntaan. Järveen ei laske yhtään puroa, mutta järven pohjoisosasta lähtee puro, joka laskee Pallasjärveen. Palsijärven rannat ovat suota ja kangasmaata ja pohja mutaa ja kiveä. Järven koko on 8,7 hehtaaria. Lähimmältä tieltä järvelle on matkaa alle 200 metriä.

Palsijärven kalakanta koostuu todennäköisesti pelkästään vaellussiasta (siivilähämpaita oli keskimäärin 29,9). Vaellussiika on ilmeisesti joskus istutettu järveen. Nykyisin Palsijärvessä näyttäisi olevan oma elinvoimainen vaellussiikakanta, koska verkkokoekalastuksen saaliina oli erikokoista siikaa (pituus 21–48,2 cm). Palsijärven siikojen kunto oli kohtalainen, 35 cm:n mittaisella vaellussiialla kuntokerroin oli 0,87 (liite 3). Mahalaukun rasvaisuus oli keskimäärin 2,2. Vaellussiikat tulevat Palsijärvessä sukukypsiksi todennäköisesti noin 31 cm:n pituudessa. Palsijärvessä on kalastus kielletty. Palsijärvi on vedenlaadultaan hyvä kalavesi. Vedenlaatutietoja ei saatu kuin pH:sta ja väriluvusta ja molemmat ovat hyviä.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.9 Ketomellan Hietajärvi

Hietajärvi (300,4 m mpy) Ketomellan kylän lähellä Enontekiön kunnassa kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Järveen ei laske yhtään puroa, eikä siitä lähde yhtään puroa. Järven vesi on erittäin kirkas. Pohja koostuu hiekasta ja kivistä. Hietajärvi on karu ja syvä, sillä vettä on syvimmillään ainakin 16 metriä. Järvi sijaitsee harjujen keskellä, joten rannatkin ovat kauttaaltaan kovaa kangasmaata. Hietajärvi on kooltaan 26,1 hehtaaria. Raattaman ja Ketomellan väliseltä tieltä on matkaa järvelle 1,4 km.

Hietajärven kalakanta koostuu ainakin vaellussiiasta (siivilähampaita keskimäärin 27,9). Todennäköisesti siika on aikoinaan istutettu järveen. Hietajärvessä näyttää olevan vaellussiialla oma kanta, sillä verkkokoekalastuksessa siikojen pituudet olivat 18,6–44,5 cm. Vaellussiiat ovat järvessä laihoja, keskimääräinen kuntokerroin 34 cm:n mittaisella vaellussiialla on 0,58 (liite 3). Usealla siialla oli mahassaan loisrakkuloita. Rasvaisuus oli keskimäärin 0,8. Hietajärven vaellussiiat tulevat todennäköisesti sukukypsiksi noin 30 cm:n pituisena. Ketomellan Hietajärvessä on sallittu onkiminen, pilkkiminen ja viehekalastus. Ketomellan Hietajärvi on veden laadultaan erinomainen kalavesi.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.10 Joukhaisjärvi

Enontekiön kunnassa sijaitseva Joukhaisjärvi (278,1 m mpy) kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Pinta-alaltaan 7,4 hehtaarin kokoisen järven rannat ovat suota ja kangasmaata ja pohja mutaa. Järveen ei laske yhtään puroa. Joukhaisjärven länsiosasta lähtevä puro laskee Hannujokeen. Järven syvin kohta on ainakin 4,5 metriä. Etäisyys lähimmälle tielle on noin 1,1 km.

Joukhaisjärven kalastosta ei ole varmaa tietoa, mutta todennäköisesti kalastoon kuuluu ahven ja hauki. Järvessä on sallittu onkiminen, pilkkiminen ja viehekalastus. Joukhaisjärvi luokiteltiin veden laadultaan hyväksi kalavedeksi. Vedenlaatu tietojen mukaan pintakerroksen happi on tyydyttävä, mutta pohjakerroksen happi on näytteenottoajankohtaan nähden erinomainen. Veden pH on hyvä.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.11 Iso Raasikaltio

Iso Raasikaltio (292,3 m mpy) sijaitsee Enontekiön kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Isosta Raasikaltiosta ei lähde eikä siihen tule yhtään puroa. Rannat ovat kangasmaata ja pohja hiekkaa ja kiveä. Ison Raasikaltion koko on 6,5 hehtaaria ja syvimmillään vettä ainakin 8 metriä. Matkaa lähimmälle tielle on noin 1 km.

Ison Raasikaltion kalastosta ei ole varmuutta, mutta todennäköisesti vesistöissä on ainakin ahventa. Isossa Raasikaltiossa voi onkia, pilkkiä ja viehekalastaa. Iso Raasikaltio on vedenlaadultaan hyvä kalavesi.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.12 Kuoppajärvi

Kuoppajärvi (352,2 m mpy) Enontekiön kunnassa kuuluu Tornion–Muoniojoen vesistöalueeseen. Järveen laskee yksi puro ja siitä lähtee Pahajokeen vetensä laskeva Kuoppajoki. Kuoppajärven rannat ovat suota ja kangasmaata ja pohja mutaa. Järven koko on 5,2 hehtaaria. Syvimmillään Kuoppajärvessä on vettä ainakin 11 metriä. Etäisyyttä lähimmälle tielle on noin 7 km.

Kuoppajärvessä on taimenta ja nieriää. Molemmat kalalajit ovat hidaskasvuisia, koska koekalastuksessa pyydettyt kalat olivat saavuttaneet ”sukukypsyyden” jo pienikokoisena (taimen 20,6 cm ja nieriä 16,5 cm). Rasvaisuus keväällä (15.04.08) oli kaikilla luokassa 0. Kuoppajärvessä saa onkia, pilkkiä ja viehekalastaa. Järven vesi luokitellaan tyydyttäväksi kalavedeksi.

Kuoppajärvi koekalastetaan suunnittelukaudella taimen- ja nieriäkantojen seuraamiseksi.

4.5.13 Ahvenjärvi

Enontekiön kunnassa sijaitseva Ahvenjärvi (286,3 m mpy) kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Järvi on jakautunut kahteen osaan. Ahvenjärvi on melko matala, syvyyttä on enimmillään 3,5 metriä. Syvimmät kohdat sijaitsevat järven pohjoisosissa. Ahvenjärven rannat ovat suota ja kangasmaata ja pohja mutaa. Järveen ei laske yhtään puroa, koillisesta lähtee pieni puro. Ahvenjärven pinta-ala on 5,8 hehtaaria. Etäisyys lähimmälle tielle on noin 1,5 km.

Ahvenjärvessä on haukea ja ahventa. Ahvenjärvessä saa onkia, pilkkiä ja viehekalastaa. Järven vesi luokitellaan tyydyttäväksi kalavedeksi. Pohjan happitilanne on erinomainen, mutta pinnan happi huono. Ahvenjärven kemiallinen hapenkulutus ja pH ovat vain tyydyttäviä. pH oli kaikista tutkituista vesistä happamin. Väriluku oli erinomainen.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.14 Rautujärvi (Ounastunturi)

Ounastunturin vieressä sijaitseva Rautujärvi (497,1 m mpy) on Enontekiön kunnassa ja kuuluu Tornion–Muoniojoen vesistöalueeseen. Järven rannat ovat pääosin kangasmaata. Rautujärveen tulee kolme pientä puroa ja siitä lähtevä puro laskee Siosjokeen. Järvi on pinta-alaltaan 9,6 hehtaaria. Lähimmälle tielle on matkaa 4,5 km.

Rautujärven kalastosta ei ole tietoa. Järvessä on ainakin joskus ollut nieriää paikallisen tietämyksen mukaan. Rautujärvessä on kalastus kielletty.

Rautujärvi koekalastetaan suunnittelukaudella mahdollisten nieriäkantojen selvittämiseksi.

4.5.15 Onnasjärvet

Ison Onnasvaaran kupeessa sijaitsevat Onnasjärvet (ylempi 332 m mpy ja alempi 329,5 m mpy) kuuluvat Enontekiön kuntaan ja Ounasjoen vesistöalueeseen. Järvien välinen etäisyys on noin 300 metriä ja välissä kulkee pieni puro, jota pitkin kalat voivat todennäköisesti liikkua. Järvet ovat pääsääntöisesti suorantaisia, ainoastaan alemman järven pohjoisosissa on enemmän kangasmaata. Ylemmän Onnasjärven pinta-ala on 22,1 ja alemman 22,9 hehtaaria. Järviin laskee muutama pieni puro. Alemman Onnasjärven kaakkoisosista lähtee Onnasjoki, joka laskee Ounasjokeen. Onnasjoessa esiintyy taimenta. Etäisyys lähimmälle tielle on 2,3 km.

Molemmissa Onnasjärvissä on ainakin ahventa ja alemmassa järvessä lisäksi haukea. Onnasjärvissä on kalastus kielletty. Onnasjärvien vesinäyte on otettu järvien väliseltä joelta 10.10.1988. Todennäköisesti vedenlaatu ei ole muuttunut, vaikka näytteenotosta on aikaa 20 vuotta, sillä valuma-alueella ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia. Vesitietojen perusteella Onnasjärvet ovat veden laadultaan hyviä kalavesiä.

Onnasjärvet koekalastetaan suunnittelukaudella ja Onnasjoen taimenkantaa pyritään seuraamaan sähkökoekalastuksin.

4.5.16 Pahtajärvi

Pahtajärvi (410,1 m mpy) on Enontekiön kunnassa ja kuuluu Ounasjoen vesistöalueeseen. Järven rannat koostuvat kalliosta, kangasmaasta ja suosta, ja järven pohja on kalliota, kiveä ja mutaa. Pahtajärveen laskee yksi puro. Järvestä lähtevä puro laskee Salmijärviin. Pahtajärven pinta-ala on 5,7 hehtaaria ja syvyyttä on enimmillään ainakin 11 metriä. Lähimmälle tielle on matkaa noin 7 km.

Pahtajärvessä on nieriää. Kalojen rasvaisuus oli keväällä pyydytyissä kaloissa keskimäärin 1,3. Pahtajärvessä on kalastus kielletty. Järvi luokiteltiin vedenlaadultaan huonoksi kalavedeksi. Luokituksen laski huonoksi erittäin heikko happitilanne. Järven pohjassa oli näytteenottohetkellä melkein happikato ja pinnan happipitoisuuskin luokiteltiin erittäin huonoksi. pH oli hyvä, väri ja kemiallinen hapenkulutus erinomaisia. Järvessä on paikoin paksu mutakerros pohjassa ja se ilmeisesti aiheuttaa kesäaikaan voimakkaan leväkukinnan ja huonontaa näin veden laatua etenkin kevättalvella happipitoisuuden ollessa alhaisimmillaan.

Pahtajärven heikosta vedenlaadusta johtuen tulee suunnittelukaudella selvittää puiston alueen ulkopuolelta potentiaalisia emokalavesiä, joihin Pahtajärven nieriää voitaisiin siirtää kannan turvaamiseksi. Järvi kuuluu Arktisten alueiden ympäristön seuranta- ja arviointiohjelman (AMAP) seurantaohjelman piiriin.

4.5.17 Saarijärvi

Enontekiön kunnassa oleva Saarijärvi (405,1 m mpy) kuuluu Tornion–Muoniojoen vesistöalueeseen. Saarijärveen laskee kaksi puroa, joista toinen alkaa yläpuolisesta Hietajärvestä. Järvestä laskeva puro on Yljoen latvavesiä. Saarijärven rannat ovat melkein kauttaaltaan suota, ainoastaan järven koillisosissa on hieman enemmän kangasmaata. Järvi on aika matala, puolet järvestä on keskisyvyydeltään noin 1,5 metriä ja syvin kohta on ainakin 3 metriä. Pinta-alaltaan 31,5 hehtaarin kokoisen järven pohja on mutaa ja kiveä. Etäisyyttä lähimmälle tielle on noin 7 km.

Saarijärven kalastoon kuuluu ainakin ahven. Saarijärvessä on kalastus kielletty.

Järveä ei tarvitse koekalastaa suunnittelukaudella.

4.5.18 Hukkajärvi

Hukkajärvi (365,2 m mpy) sijaitsee Enontekiön kunnassa ja Tornion–Muoniojoen vesistöalueella. Pinta-alaltaan 3 hehtaaria olevan järven rannat ovat osin suopohjaisia ja osin kangasmaata. Syvimmillään vettä on 7 metriä. Järveen laskee yksi puro, ja järvestä lähtevä puro laskee Pahajokeen. Etäisyys lähimmälle tielle on noin 7 km.

Hukkajärvässä on taimenta. Taimenten rasvapitoisuus oli keväällä koekalastetuissa kaloissa keskimäärin 0,5. Hukkajärvässä on kalastus kielletty.

Hukkajärvi koekalastetaan suunnittelukaudella taimenkannan seuraamiseksi, ja Pahajoen taimenkantaa pyritään seuraamaan sähkökoekalastuksin.

4.5.19 Maanselkäjärvi

Maanselkäjärvi (407,6 m mpy) Enontekiön kunnassa ja Tornion–Muoniojoen vesistöalueella on pinta-alaltaan 4,8 hehtaaria. Järveen laskee Porttioja ja kaksi puroa. Järvestä lähtevä puro on Pahajoen latvoja. Maanselkäjärven rannat ovat kangasmaata ja suota ja järven pohja osin kivikkoinen ja mudan peittämä. Syvimmästä paikasta vettä löytyy yli 10 metriä. Etäisyyttä lähimmälle tielle on noin 7 km.

Maanselkäjärvässä on taimenta. Porttioja on osin hiekka-kivipohjainen ja todennäköisesti taimenen kutualueita. Maanselkäjärvässä on kalastus kielletty.

Järvi koekalastetaan suunnittelukaudella taimenkannan seuraamiseksi, ja Porttiojan taimenkantaa pyritään seuraamaan sähkökalastuksin.

4.5.20 Kesänkijärvi

Kesänkijärvi Kolarin kunnassa on pinta-alaltaan 48,6 ha, josta yksityisten vesiä on n. 3 ha. Järvi sijaitsee tuntureiden välissä ja on valuma-alueeltaan pieni. Järveen laskee ympäröiviltä tuntureilta pieniä puroja ja järvi on hetepitoinen. Ympäröivät maa-alueet ovat pääosin kuusivaltaisia sekä osin sekametsiä. Järvi on matalahko, syvin kohta on 7 m, ja kirkasvetinen, pH n. 6,5. Järven pohja on pääosin mudan peittämä, mutta kivikkoisia hiekkapohjiakin löytyy osasta rantavyöhykettä.

Kesänkijärvässä ovat luontaisina kalalajeina siika, hauki, ahven, made, särki ja kiiski ja istutuksia on tehty pyyntikokoisilla kirjolohi-istukkailla.

Kesänkijärvässä on mahdollista kalastaa Metsähallituksen virkistyskalastusluvalla (lupanumero 2510). Yleiskalastusoikeuksien käyttö on kielletty (onkiminen, pilkkiminen ja läänikohtainen viehekalastus) TE-keskuksen päätöksellä. Kesänkijärvellä on moottorin käyttö kalastuksessa kielletty (koskee myös sähkömoottoria).

Kesänkijärvestä otetaan alkutalvesta vettä viereisen laskettelukeskuksen rinteiden lumettamiseen. Veden ottaminen ei aiheuta Kesänkijärven vedenpinnan alenemista. Järvestä otettujen vesinäytteiden perusteella valuma-alueelta ei ole lumettamisen takia sulamisvesien mukana kulkeutunut aineita, jotka aiheuttaisivat järven veden laadun heikkenemistä. Veden ottamiseen ei tarvita erillistä lupaa ympäristöviranomaisilta, jos siitä ei aiheudu merkittävää haittaa järven vesitaloudelle. Veden ottamiseen on lupa vesi- ja maa-alueiden omistajilta.

Järvi koekalastetaan suunnittelukaudella ja veden laaduntarkkailua seurataan ottamalla tarvittaessa vesinäytteitä.

Taulukko 4. Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalavesien seurantasuunnitelma suunnittelukaudelle 2009–2019. VPD = vesipuitedirektiivin seurantaohjelma, KSSJ = kalatalouden seuranta- ja suunnittelujärjestelmä, AMAP = Arktisten alueiden ympäristön seuranta- ja arviointiohjelma.

Järvi/joki	Kalastonseuranta suunnitelma	Lisähuomioita
Pallasjärvi	Jatkuva seuranta, VPD -seuranta	
Pyhäjoki	Sähkökalastus jokialueilla (koealat)	Mahdollinen emokalaston taltioiminen
Pyhäjärvi	Jatkuva seuranta, lupamäärät KSSJ	TE-keskuksen (nyk. ELY-keskus) päätös (yleiskalastuskielto)
Keimiöjärvi	Sähkökalastus jokialueilla, VPD-vesi	
Killinpoikainjärvet	Liittyy Pallasjärven seurantaan	Mahdollinen taimenen poikastuotanto- ja emokalavesi
Rautujärvi (Pallas)	Koekalastus	Kalastosta ei tietoa v. 2008
Sarvijärvi	Koekalastus	
Kuoppajärvi	Koekalastus	
Rautujärvi (Ounastunturi)	Koekalastus	Kalastosta ei tietoa v. 2008
Onnasjärvet	Koekalastus	
Pahtajärvi	Koekalastus	AMAP-seurantavesi. Kannan turvaaminen perustamalla emokalajärvi muualle
Hukkajärvi	Koekalastus	
Maanselkäjärvi	Koekalastus	
Keräsjärvi	Koekalastus	Kuuluu vain osittain kansallispuistoon

Lähteet

- Aho, T. 2002: Pallasjärven taimenten geneettinen analyysi. – Raportti, Fiskeriverket, Kust-laboratoriet, Öregrund, Sweden. 2 s.
- Eloranta, P. 2000: Vesiensuojelun limnologia (Limno 15). – Kurssimoniste, Helsingin yliopisto, Limnologian ja ympäristösuojelun laitos/limnologia.
- Metsähallitus 2008: Pallas–Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. – Metsä-hallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 36. 198 s.
- Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus 2008: Kalastuslain 8§:N mukaiset lohi- ja siikapitoisten vesis-töjen koski- ja virta-alueet Lapissa. – <http://map.genimap.com/MMM/Kalastuskieltoalue/images_servlet/lohisiika/lappi.htm>, viitattu 25.8.2008.
- Pallas-Yllästunturin kansallispuiston järjestyssääntö 2008. – <<http://www.metsa.fi/sivustot/metsa/SiteAttachments/MetsahallituksenpaatosPallasYllastunturinkansallispuistonjarjestyssaannosta.pdf>>.
- Primmer, G. 2006: Pallasjärven alueen taimenkantojen geneettinen analyysi ja keskinäinen vertai-lu. – Raportti, Turun yliopisto, Biologian laitos, Turku.
- Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2006a: Pallasjärven koekalastukset vuonna 2006. – Raportti, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki.
- Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2006b: Keimiöjärven, Nivunkijärven ja Puolamajärven koe-kalastukset vuonna 2006. – Raportti, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki.
- Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2007: Suomen uhanalaiset kalat – seurantavälineenä kala-kantarekisteri. – <http://www.rktl.fi/kala/kalakantojen_hyodyntaminen/kalakantarekisteri/suomen_uhanalaiset_kalat.html>, viitattu 17.5.2007.
- Valtion ympäristöhallinnon verkkopalvelu. – <<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=67&lan=fi>>, viitattu 2.9.2008.

Pallas–Yllästunturin kansallispuiston eräiden järvien tärkeimmät kalalajit

Vesistö	Ahven	Muikku	Siika	Harjus	Järvilohi	Taimen	Made	Hauki	Nieriä
Pallasjärvi	x	x	x	x	xx	x	x	x	xx
Pyhäjärvi	x		x	xx		xx	x		xx
Keimiöjärvi	x		xx			x	x		
Mieletönjärvi	x								
Linkujärvi	x							x	
Riivinjärvet	x		xx					x	
Killinpoikainjärvet						x			
Hanhijärvi*									
Rautujärvi (Pallas)*									
Sarvijärvi			xx						
Palsijärvi			xx						
Ketomellan Hietajärvi			xx						
Joukhaisjärvi*									
Iso Raasikaltio*									
Kuoppajärvi						x			x
Ahvenjärvi	x							x	
Rautujärvi (Ounastunturi)*									
Onnasjärvet	x							x	
Pahtajärvi									x
Saarijärvi	x								
Hukkajärvi						x			
Maanselkäjärvi						x			

xx = istutettu laji, luontainen lisääntyminen epävarmaa

* = todennäköisesti kalaton

Koelakastusten tulokset vuonna 2008

Kalavesi Hukkajärvi

	pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	15.4.2008	9:10
	Loppui	15.4.2008	11:09
			2h

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähänmas lkm	Pyyntitapa:	Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)		
1	taimen	24,8		U	1	0			pilkki		
2	taimen	25,5		N	3	1			pilkki		
3	taimen	24,2		N	3	0			pilkki		
4	taimen	33		N	3	1			pilkki		
Yhteensä	taimen 4 kpl										
Keskiarvo		26,9				0,5					
Max		33									
Min		24,2									

Kalavesi Kuoppajärvi

	pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	15.4.2008	11:39
	Loppui	15.4.2008	13:00
			1h 21 min

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähänmas lkm	Pyyntitapa:	Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)		
1	taimen	10,2		N	1	0			pilkki		
2	taimen	12,5		N	1	0			pilkki		
3	taimen	13,5		N	1	0			pilkki		
4	taimen	15,8		N	1	0			pilkki		
5	taimen	18		U	1	0			pilkki		
6	taimen	19,2		N	1	0			pilkki		
7	taimen	20,6		N	3	0			pilkki		
8	taimen	20,5		N	1	0			pilkki		
9	taimen	21,5		U	1	0			pilkki		
10	taimen	22,5		U	3	0			pilkki		
11	nieriä	16,5		N	3	0			pilkki		
12	nieriä	21,3		N	3	0			pilkki		
Yhteensä	taimen 10 kpl										
Keskiarvo		17,4				0					
Max		22,5									
Min		10,2									
Yhteensä	nieriä 2 kpl										
Keskiarvo		18,9				0					
Max		21,3									
Min		16,5									

Kalavesi Onnasjärvi (alempi)

	pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	15.4.2008	14:30
	Loppui	15.4.2008	16:30
			2 h

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähänmas lkm	Pyyntitapa:	Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)		
1	hauki		2460						pilkki		
2	hauki		1380						pilkki		
57 kpl	ahven		isoimmat n. 0,5 kg						pilkki		
Yhteensä	hauki 2 kpl										
Yhteensä	ahven 57 kpl										
Keskiarvo											
Max											
Min											

Kalavesi Onnasjärvi (vlempi)

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	15.4.2008	16:35	45 min
	Loppui	15.4.2008	17:20	

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
7 kpl	ahven		n. 0,5 kg/kpl								
Yhteensä	ahven 7 kpl										
Keskiarvo											
Max											
Min											

Kalavesi Ahvenjärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	16.4.2008		1 h
	Loppui	16.4.2008		

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	hauki		1010								
3 kpl	ahven		pieniä								
Yhteensä	hauki 1 kpl										
Yhteensä	ahven 3 kpl										
Keskiarvo											
Max											
Min											

Kalavesi Pahtajärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	14.4.2008	17:00	1h
	Loppui	14.4.2008	18:00	

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	nieriä	32		N	3	1					
2	nieriä	25,5		N	1	1					
3	nieriä	37		U	3	2					
4	nieriä	35		U	3	2					
5	nieriä	33		N	3	1					
6	nieriä	30,5		N	3	1					
8	nieriä	47		N							
Yhteensä	nieriä 8 kpl										
Keskiarvo		34,3				1,3					
Max		47									
Min		25,5									

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	9.6.2008	23:30	35 min
	Loppui	10.6.2008	0:05	

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	nieriä	41	738						uistin	1,07	
2	nieriä	39,3	630						45	1,04	verkko 15 min
3	nieriä	32,2	300						45	0,90	verkko 15 min
4	nieriä	33	308						uistin	0,86	
5	nieriä	37,5	544						45	1,03	verkko 15 min
6	nieriä	38,3	578						45	1,03	verkko 15 min
Yhteensä	nieriä 6 kpl										1 verkko
Keskiarvo		36,9	516							0,99	45 mm
Max		41	738							1,07	
Min		32,2	300							0,86	

Kalavesi Saarijärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	9.6.2008	18:15	1 h
	Loppui	9.6.2008	19:15	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Sivilihänkä lkm	Pyyntitapa: pilkki,uistin tai verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
Yhteensä	ahven 61 kpl		15142						20-55 mm		9 verkkoa + 1 Nordic
Keskiarvo			248								20 - 55 mm
Max			570								
Min			152								

Kalavesi Maanselkäjärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	10.6.2008	17:00	1 h
	Loppui	10.6.2008	18:00	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Sivilihänkä lkm	Pyyntitapa: pilkki,uistin tai verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	taimen	28	174	U					45	0,79	
2	taimen	26,1	148	U					30	0,83	
Yhteensä	taimen 2 kpl		322								7 verkkoa + 2 Nordic
Keskiarvo		27,1	161							0,81	30 - 50 mm
Max										0,83	
Min										0,79	

Kalavesi Ketomellan Hietajärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	10.6.2008	21:20	15 h 40 min
	Loppui	11.6.2008	13:00	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Sivilihänkä lkm	Pyyntitapa: pilkki,uistin tai verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	siika	44,5	732	U	3	2		28	50	0,83	
2	siika	27,3	110	U	1	0	rakkuloita	30	40	0,54	
3	siika	33,7	240	N	5	1		28	40	0,63	
4	siika	27,6	120	U	1	1	rakkuloita	28	40	0,57	
5	siika	40,3	368	U	1	1		30	40	0,56	
6	siika	43,3	644	U	5	2		27	50	0,79	
7	siika	34	220	U	1	1	rakkuloita	26	30	0,56	
8	siika	34,3	218	U	1	1	rakkuloita	28	30	0,54	
9	siika	30,7	188	U	5	0		26	30	0,65	
10	siika	25,1	90	U	1	1	rakkuloita	29	20	0,57	
11	siika	18,6	36	U	1	1		30	20	0,56	
12	siika	26,1	90	U	1	0	rakkuloita	30	20	0,51	
13	siika	28,1	122	U	1	0	rakkuloita	26	20	0,55	
14	siika	32,3	200	U	5	1		27	25	0,59	
15	siika	26	94	U	1	0		30	25	0,53	
16	siika	30,4	158	U	5	1		26	25	0,56	
17	siika	31,1	214	U	5	1		26	25	0,71	
18	siika	29,1	144	U	5	1		28	25	0,58	
Yhteensä	siika 18 kpl		3988								11 verkkoa + 1 nordic
Keskiarvo		31,3	222			0,8		28		0,60	20 - 60 mm
Max		44,5	732							0,83	
Min		18,6	36							0,51	

Kalavesi Sarvijärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	11.6.2008	19:30	1 h
	Loppui	11.6.2008	20:15	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	Pyyntitapa:		Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)	verkko (mm)		
1	siika	41	814	U	5	3		40	40	1,18		
2	siika	43,5	876	N	5	2		36	40	1,06		
3	siika	41	716	U	5	3		38	35	1,04		
4	siika	35	475	U	5	3		36	35	1,11		
5	siika	43	846	U	5	3		39	55	1,06		
6	siika	43,5	972	N	5	2		40	55	1,18		
7	siika	41,2	688	U	5	3		40	30	0,98		sh lkm arvioitu
8	siika	41	747	U	5	3		40	45	1,08		sh lkm arvioitu
9	siika	44,5	1036	U	5	3		40	50	1,18		sh lkm arvioitu
10	siika	41	822	N	5	2	rakkuloita	40	50	1,19		sh lkm arvioitu
11	siika	31	310	U	1	2		40	20	1,04		sh lkm arvioitu
12	siika	20,6	70	0	0	3		40	20	0,80		sh lkm arvioitu
13	siika	20,7	68	0	0	3		40	20	0,77		sh lkm arvioitu
14	siika	19,3	52	0	0	3		40	20	0,72		sh lkm arvioitu
Yhteensä	siika 14 kpl		8492									10 verkkoa + 1 Nordic
Keskiarvo		36,2	607			2,7		38,2		1,03		20 - 60 mm
Max		44,5	1036							1,19		
Min		19,3	52							0,72		

Kalavesi Isorivi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	12.6.2008	13:00	30 min
	Loppui	12.6.2008	13:30	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	Pyyntitapa:		Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)	verkko (mm)		
1	ahven	23	106						30			
2	hauki	81	3950						uistin			
Yhteensä	ahven 1 kpl											9 verkkoa + 1 Nordic
Yhteensä	hauki 1 kpl											25 - 65 mm
Max												
Min												

Kalavesi Palsijärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	12.6.2008	17:00	16 h
	Loppui	13.6.2008	9:00	

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	Pyyntitapa:		Kuntokerroin	Huom!
									pilkki,uistin tai verkko (mm)	verkko (mm)		
1	siika	43	762	U	5	3		30	50	0,96		
2	siika	41	620	U	5	2	suoles. mato	29	50	0,90		
3	siika	38,5	548	U	5	2		30	50	0,96		
4	siika	38,5	594	N	5	3		30	50	1,04		
5	siika	33	296	N	5	3		29	35	0,82		
6	siika	33,5	342	N	5	2		28	35	0,91		
7	siika	33,5	342	N	5	2		30	35	0,91		sh lkm arvioitu
8	siika	31	222	N	5	1		30	35	0,75		sh lkm arvioitu
9	siika	33,5	306	U	5	2	suoles. mato	30	35	0,81		sh lkm arvioitu
10	siika	21	84	U	1	2		30	25	0,91		sh lkm arvioitu
11	siika	22,2	94	N	1	3		30	25	0,86		sh lkm arvioitu
12	siika	21,6	94	0	0	2		30	25	0,93		sh lkm arvioitu
13	siika	30,3	256	N	2	2		30	25	0,92		sh lkm arvioitu
14	siika	27,5	194	N	2	2		29	25	0,93		
15	siika	28,7	194	N	2	2		30	25	0,82		sh lkm arvioitu
16	siika	30,5	260	U	1	2		28	25	0,92		
17	siika	35	372	U	5	2		30	25	0,87		
18	siika	38,5	462	N	5	2		30	25	0,81		sh lkm arvioitu
19	siika	21,3	88	U	1	2		30	25	0,91		sh lkm arvioitu
20	siika	25,2	204	U	1	2		30	25	1,27		sh lkm arvioitu
21	siika	26,2	150	U	1	1		30	20	0,83		sh lkm arvioitu
22	siika	26,6	148	N	1	2		30	20	0,79		sh lkm arvioitu
23	siika	39,8	536	U	5	3		30	45	0,85		sh lkm arvioitu
24	siika	38	476	N	5	3		30	45	0,87		sh lkm arvioitu
25	siika	48,2	1016	N	5	3		27	50	0,91		
26 - 87	62 kpl siika		10511					30	20-50 mm			sh lkm arvioitu
Yhteensä	siika 87 kpl		19171									11 verkkoa
Keskiarvo		32,2	220			2,2		29,9		0,90		20 - 70 mm
Max		48,2	1016							1,27		
Min		21	84							0,75		

Kalavesi Mieletönjärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	16.6.2008	12:15	
	Loppui	16.6.2008	13:00	45 min

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai
verkko (mm)

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
Puron suulla näkyi pieniä ahvenia											
ei verkkokoekalastusta											
Yhteensä											
Keskiarvo											
Max											
Min											

Kalavesi Linkujärvi

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	16.6.2008	16:00	
	Loppui	16.6.2008	18:00	2h

Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai
verkko (mm)

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	ahven	27,7	255						uistin		
2	ahven	26,2	226						25		
3	ahven	24,8	200						35		
4	hauki	82	4106						uistin		
5	hauki	55	1514						uistin		
Yhteensä	ahven 3 kpl		681								9 verkkoa
Yhteensä	hauki 2 kpl		5620								25 - 65 mm
Keskiarvo											
Max											
Min											

Kalavesi Killinpoikainjärvet

		pv.kk.vv	klo	Pyyntiaika
Pyyntiaika	Alkoi	17.6.2008	11:00	
	Loppui	17.6.2008	14:00	3h

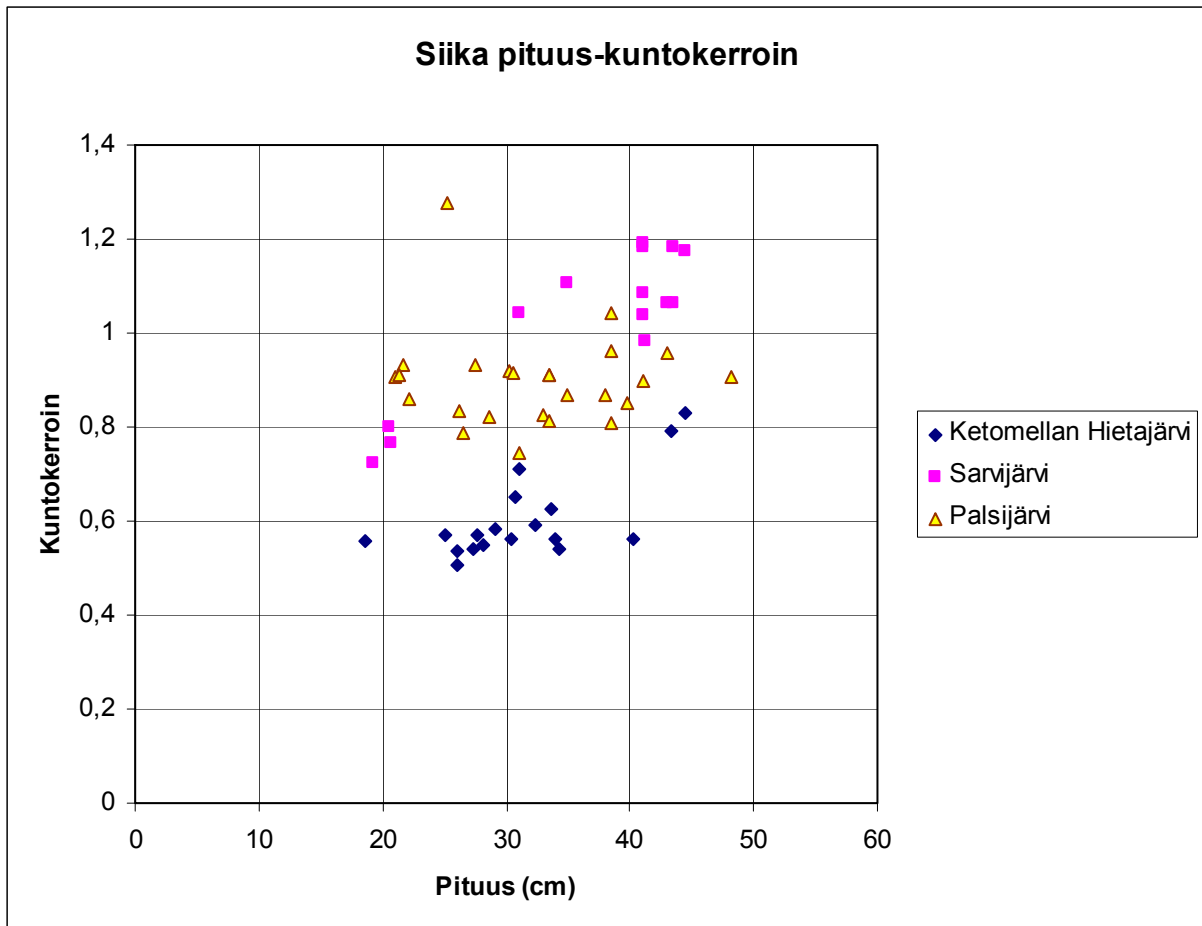
Pyyntitapa:
pilkki,uistin tai
verkko (mm)

Nro.	Kalalaji	Pituus (cm)	Paino (g)	SP	Suku kyp.	Rasva	Loiset	Siivilähammas lkm	verkko (mm)	Kuntokerroin	Huom!
1	taimen	32,5	290	N	3	1			40	0,84	
2	taimen	27,7	176	N	3	1			uistin	0,83	
3	taimen	27	154	U	3	1			uistin	0,78	
4	taimen	27,6	154	N	1	1			uistin	0,73	
5	taimen	26,9	134	N	3	0			uistin	0,69	
6	taimen	32,9	350	U	5	1			30	0,98	
7	taimen	32,3	272	N	5	1			30	0,81	
8	taimen								uistin		ei mittauksia
9	taimen								uistin		ei mittauksia
10	taimen	48,2	988	U	5	1			35	0,88	
11	taimen	42	652	N	5	2			35	0,88	
12	taimen	31,8	302	U	3	1			35	0,94	
13	taimen	30	230	U	3	0			35	0,85	
Yhteensä	taimen 13 kpl		3702								6 verkkoa
Keskiarvo		32,6	337			0,91				0,84	30 - 65 mm
Max		48,2	988							0,98	
Min		26,9	134							0,69	

Pyhäjoki											
1	taimen	35,5	424	U	5	1			uistin	0,95	
2	taimen	27,7	176	U	3	1			uistin	0,83	
Yhteensä	taimen 2 kpl		600								
Keskiarvo		31,6	300			1				0,89	

Vesistöt joista ei ole tehty kalahavaintoja: Rautujärvi (Ounastunturi), Iso Raasikaltio, Joukhaisjärvi, Rautujärvi (Pallas)

Ketomellan Hietajärven, Sarvijärven ja Palsijärven siikojen kuntokerroinvertailu

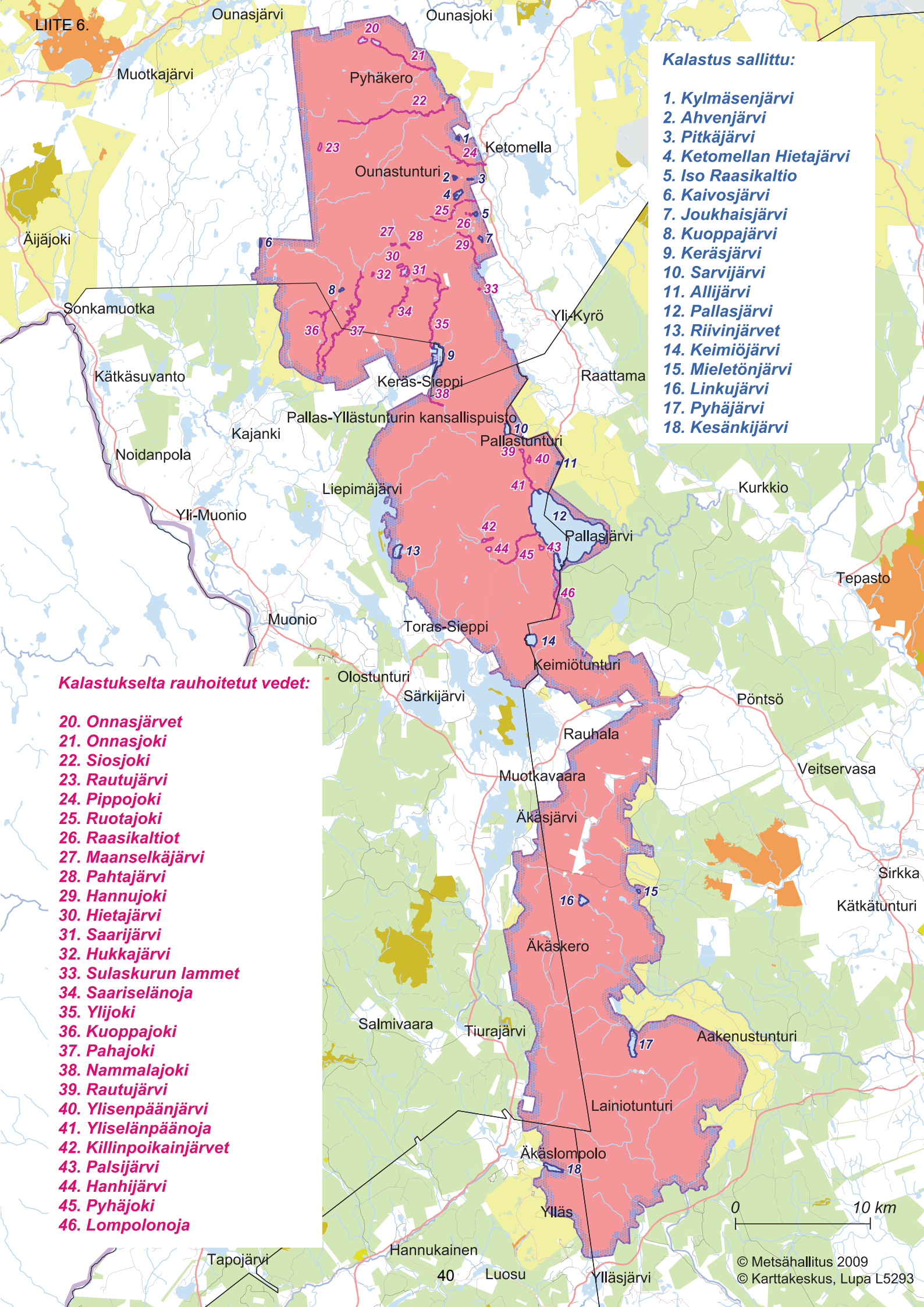

Pallasjoen ja Pallasjärven istutukset 1989–2006

Istutusaika	Kasvattaja	Laji	Kanta	Ikä	Pituus mm	Paino g	Vesistö	Istutuspaikka	Kpl
5.6.1990	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	1v	94	8	Pallasjoki		2788
5.6.1991	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	1v	92	7	Pallasjoki		2116
6.6.1991	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	1v	95	8	Pallasjoki		2608
4.6.1993	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pöyrisjärvi	1v	86	6	Pallasjoki	Kurkkio	80
16.6.1994	RKTL / Muonio	Nieriä	Inarijärvi	1v	103	9,8	Pallasjoki		40
17.9.1999	RKTL / Muonio	Lohi	Tornionjoki	1k	59	1,67	Pallasjoki	Sillankorva	4000
5.6.1989	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	3v	204	84	Pallasjärvi		2030
6.6.1990	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	1v	94	8	Pallasjärvi		4771
6.6.1991	RKTL / Muonio	Järvilohi	Saimaa	1v	79	4	Pallasjärvi		4095
16.7.1991	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	2v	231	133	Pallasjärvi		388
16.7.1991	RKTL / Muonio	Järvitaimen	Pallasjärvi	2v	231	133	Pallasjärvi		3460
12.7.1993	RKTL / Muonio	Nieriä	Inarijärvi	1v		24	Pallasjärvi	Metlan ranta	1000
15.7.1993	RKTL / Muonio	Nieriä	Inarijärvi	1v	134	24	Pallasjärvi	Viivästeistutus	1006
18.6.1997	RKTL / Inari	Järvilohi	Pielisjoki	3v		158	Pallasjärvi		864
18.6.1997	RKTL / Inari	Järvilohi	Pielisjoki	3v	0	158	Pallasjärvi		263
18.6.1997	RKTL / Inari	Järvilohi	Pielisjoki	3v	0	158	Pallasjärvi		273
17.6.1998	RKTL / Inari	Järvilohi	Pielinen	2v	160	40	Pallasjärvi		4000
28.6.1994	RKTL / Muonio	Nieriä	Pahtajärvi	9v		2000	Pallaslompolo	Metlan ranta	3
29.8.1995	RKTL / Muonio	Nieriä	Inarijärvi	2k	148	37,2	Pallaslompolo		846
29.8.1995	RKTL / Muonio	Nieriä	Inarijärvi	2k	148	37,2	Pallaslompolo		390
12.6.2000	RKTL / Muonio	Nieriä	Poroen	2v		42,5	Pallaslompolo		800
29.5.2001	RKTL / Inari	Järvilohi	Vuoksen kanta	2v	167	44	Pallaslompolo		3570
29.5.2001	RKTL / Muonio	Nieriä	Poroen	2v		44,9	Pallaslompolo		430
7.6.2002	RKTL / Muonio	Nieriä	Poroen	2v		35	Pallaslompolo	Saunaranta	2000
7.6.2002	RKTL / Inari	Järvilohi	Vuoksen vesistö	2v	168	43,1	Pallaslompolo		2000
17.10.2002	RKTL / Muonio	Pohjasiika	Ivalojo	1k	113	9,8	Pallaslompolo		500
4.6.2003	RKTL / Inari	Järvilohi		2v	16	45	Pallaslompolo		4186
5.6.2006	RKTL / Kuusamo	Järvilohi	Vuoksen vesistö	2v	220,5	118	Pallasjärvi	Hirvasranta	1400

Pallas-Yllästunturin kansallispuiston vesistöjen vedenlaatutiedot ja niiden kelpoisuus kalavetenä

Havaintopaikka	Näyte pvm	Näytteenotto syvyys (m)	Kokonais-syvyys (m)	Jään-paksuus (m)	Lumen paksuus (m)	Lämpötila °C	CODMn mg/l	Kokonais-fosfori µg/l	Happi mg/l	Hapen kyllästysaste %	Sähkön-johtavuus mS/m	pH	Rauta µg/l	Kokonais-typpi µg/l	Väri mg Pt/l	Näkö-syvyys (m)	Kelpoisuus kalavedeksi - luokka
Onnasjärvet (välijoki)	10.10.1988	0,2				3,5	6,6	6			1,9	6,54	150	170	35		II
Palsijärvi	23.8.2004	1						9			1,4	6,37	77	310	55	2	II
Sarvijärvi	8.9.2005	1	3,5			9,6	1,5	8	11	97	0,9	6,42	26	130	10	4	I
Keimijärvi	20.3.2008	1	7	0,4	0,2	0,4	4,5	6	9,1	63	2,9	6,57	120	280	30		III
		6	7	0,4	0,2	3,2	3,5	11	1	8	3,9	6,31	720	350	35		
Pallasjärvi	7.4.2008	1	32,8	0,6	0,55	0,6	2,5		12,2	85	2,8	6,93	22	130	15		I
		31	32,8	0,6	0,55	3,8	2		2,9	22	3,5	6,33	490	240	25		
Pyhäjärvi	7.4.2008	1	25	0,5	0,4	0,6	1,2	5	12,6	87	4,3	7,17	6	130	5		I
		24	25	0,5	0,4	3,5	0,8	10	2,8	21	5,4	6,64	120	200	10		
Pahtajärvi	9.4.2008	1	11			0,2	1,6	21	7,2	49	2,6	6,3	35	150	10		V
		7	11			2,6	1,4	68	2,9	21	3,4	6,28	59	360	10		
		10	11			3	2,5	760	0,2	1	5,9	6,41	1700	1200	30		
Kuoppajärvi	15.4.2008	1	8,5	0,8	0,45	0,1	4	8	8,1	55	2,9	6,3	140	140	30		III
		7,5	8,5	0,8	0,45	3	5,3	10	7,2	53	2,3	6,2	250	180	35		
Ahvenjärvi	16.4.2008	1	3,5	0,7	0,4	0,2	4	10	8,9	61	0,9	5,74	250	440	15		III
		2,5	3,5	0,7	0,4	0,8	4,2	8	3,6	25	1,1	5,61	210	470	15		
Joukhaisjärvi	16.4.2008	1	4,5	0,7	0,4	0,2	3,6	4	10,7	73	1,8	6,34	93	210	15		II
		4	4,5	0,7	0,4	1,1	3,9	10	8,4	60	2,1	6,21	500	320	30		
Iso Raasikaltio	16.4.2008	1	8	0,7	0,3	0,2	0,6	<3	9,1	63	2	6,4	41	100	<5		II
		7	8	0,7	0,3	2	0,9	4	4,6	33	2,3	6,12	120	140	<5		
Hietajärvi	11.6.2008	1	16			6,3	0,7	<3	11,6	94	2,5	6,85	9	96	<5	8,4	I
		15	16			5,5	1,3	7	10,6	84	2,7	6,67	77	150	5		
Rautujärvi (Pallas)	11.6.2008	1					1,9	7	11,7		2,3	6,86	15	130	10	>2,5	I
Iso-Riivinjärvi	12.6.2008	1	3			9,9	7,7	12	10,7	94	3,9	7,16	790	380	50	1,2	II
Killinpoikainjärvi	17.6.2008	1					9	11	10,6		2,4	6,78	170	210	60	1,5	II
Hanhijärvi	17.6.2008	1					18	37	9,9		1,1	5,86	470	570	100	0,4	III
Linkujärvi	17.6.2008	1					7,3	17	10,5		3,5	7,18	230	370	45	2	II
Mieletönjärvi	17.6.2008	1					4,8	5	10,7		6,6	7,42	64	640	25	>2,5	II

Kalastus sallittu:

1. Kylmäsenjärvi
2. Ahvenjärvi
3. Pitkäjärvi
4. Ketomellan Hietajärvi
5. Iso Raasikaltio
6. Kaivosjärvi
7. Joukhaisjärvi
8. Kuoppajärvi
9. Keräsjärvi
10. Sarvijärvi
11. Allijärvi
12. Pallasjärvi
13. Riivinjärvet
14. Keimiöjärvi
15. Mieletönjärvi
16. Linkujärvi
17. Pyhäjärvi
18. Kesänkijärvi

Kalastukselta rauhoitetut vedet:

20. Onnasjärvet
21. Onnasjoki
22. Siosjoki
23. Rautujärvi
24. Pippojoiki
25. Ruotajoki
26. Raasikaltiot
27. Maanselkäjärvi
28. Pahtajärvi
29. Hannujoki
30. Hietajärvi
31. Saarijärvi
32. Hukkajärvi
33. Sulaskurun lammet
34. Saariselänoja
35. Ylijoki
36. Kuoppajoki
37. Pahajoki
38. Nammalajoki
39. Rautujärvi
40. Ylisenpäänjärvi
41. Yliselänpäänoja
42. Killinpoikainjärvet
43. Palsijärvi
44. Hanhijärvi
45. Pyhäjoki
46. Lompolonoja

0 10 km

Uusimmat Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisut

Sarja A

- No 185 Hyvärinen, E. & Sulkava, P. (toim.) 2009: Hyönteiskartoitukset Annjaloanjilla ja Toskaljärven ympäristössä Käsivarren erämaa-alueella 2007 ja 2008. 78 s.
- No 186 Mattus, I. 2010: Itä-Inarin paikannimistö. 278 s.
- No 187 Rantala, O. & Haanpää, M. (toim.) 2010: Luontolomia kaupunkikohteessa – luontomatkailun kehittäminen Rovaniemellä. 69 s.
- No 188 Haanpää, M. & Rantala, O. (toim.) 2010: Vieraskirjat palvelujen kehittämisen välineenä – ulkomaiset matkailijat Urho Kekkosen kansallispuistossa. 66 s.

Sarja B

- No 131 Kallunki, A. 2010: Oulangan luontokeskuksen asiakastutkimus 2008. 51 s.
- No 132 Ahola, A. & Kivistö, K. 2010: Oulangan kansallispuiston kävijätutkimus 2009. 55 s.
- No 133 Ahola, A. & Kivistö, K. 2010: Oulangan kansallispuiston yritystutkimus 2009. 49 s.
- No 134 Meriruoho, A. 2010: Merenkurkun saariston maailmanperintöalueen kävijätutkimus 2009. 50 s.
- No 135 Meriruoho, A. 2010: Besökarundersökning på världsarvet Kvarkens skärgård 2009. 50 s.
- No 136 Kuivinen, A. 2010: Lauhanvuoren kansallispuiston kävijätutkimus 2007. 59 s.
- No 136 Kuivinen, A. 2010: Kauhanevan–Pohjankankaan kansallispuiston kävijätutkimus 2007. 53 s.
- No 136 Kuivinen, A. 2010: Lauhanvuoren ja Kauhanevan–Pohjankankaan kansallispuistojen yritystutkimus 2007. 71 s.

Sarja C

- No 73 Metsähallitus 2010: Paljakan luonnonpuiston, Latvavaaran ja Pirunkirkon hoito- ja käyttösuunnitelma. 57 s.
- No 74 Metsähallitus 2010: Saarijärven aarnialueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 45 s.
- No 75 Metsähallitus 2010: Vorlokin Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 48 s.
- No 79 Metsähallitus 2010: Aatsinki-Onkamon, Peuratunturin ja Suksenpaistama-Miehinkävaaran Natura 2000 -alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 61 s.
- No 80 Metsähallitus 2010: Kolvananuuro ja lähialueet Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 77 s.
- No 82 Metsähallitus 2010: Metsäkylän Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2009–2018. 41 s.
- No 85 Kyöstiä, M., Erkkonen, J., Sulkava, P. & Lohiniva, S. 2010: Pallas–Yllästunturin kansallispuiston luontomatkailusuunnitelma. 82 s.

ISSN 1796-2943
ISBN 978-952-446-810-7 (pdf)

www.metsa.fi/julkaisut